

μπάμπουσκα

θεατρικό

Ελευθερία Δημητρομανωλάκη
Μιχάλης Σπέγγος

Γεννήθηκα στα Γιάννενα το 1963. Τελείωσα Γυμνάσιο και Λύκειο στη Ζωσιμαία Σχολή και σπούδασα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης απ' όπου και αποφοίτησα με πτυχίο Φυσικού. Συνέχισα τις σπουδές μου στην Αμερική, στο American University στην Ουάσιγκτον όπου απέκτησα Masters και στη συνέχεια στο γραμμικό επιταχυντή του Stanford όπου το 1994 πήρα το διδακτορικό μου. Εργάστηκα ως ερευνητής στο Πανεπιστήμιο της Ρεννσάλβια και ακολούθως ως υπότροφος της γερμανικής κυβέρνησης στο εθνικό εργαστήριο DESY στο Αμβούργο. Από το 1999 ασχολούμαι με τη λογοτεχνία.

Έργα μου:

2001. *Περί Αισθημάτων*, μυθιστόρημα, εκδόσεις Λιβάνη
2002. *Η Τελευταία Συγγνώμη*, μυθιστόρημα, εκδ. Ελληνικά Γράμματα
2004. *Μπίλη ο Τίγρης*, διηγήματα, εκδ. Αιγέας
2004. *Η εξομολόγηση ενός πυρηνικού φυσικού*, μυθιστόρημα, εκδ. Ελληνικά Γράμματα.
2005. *Μ' αεροπλάνα και βαπόρια. Δέκα μικρά κεφάλαια, κι ένα μεγάλο, που τα συνδέει λιγότερο ή περισσότερο η μουσική του Διονύση Σαββόπουλου*, εκδόσεις Ιανός
2005. *Τα ψέματα και τα μάτια*, θεατρικό, [Θέατρο «Ράγες», Οκτώβρης 2010]
2007. *Imperium*, μυθιστόρημα, εκδ. Λιβάνη
2010. Μπάμπουσα, θεατρικό, γραμμένο με την Ελευθερία Δημητρομανωλάκη. [Βορειοδυτικές, 2012]
2010. *Ο Φάνης*, αφήγηση, από το συλλογικό έργο «Ενδεκάδα», εκδόσεις Μπαρτζουλιάνος
2011. *Το στοίχημα των ανθρώπων*, μυθιστόρημα, εκδόσεις Λιβάνη
2011. *Γκρέτα*, θεατρικό

Η Ελευθερία Δημητρομανωλάκη γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης, όπου και έζησε μέχρι τα δεκατρία της χρόνια. Γυμνασιακά, λυκειακά χρόνια, σπουδές, στην Αθήνα.

Πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, με δίπλωμα σκηνοθεσίας της Σχολής Χατζίκου, με μεταπτυχιακό και διδακτορικό από το Πάντειο Πανεπιστήμιο πάνω στην αφηγηματική σχέση λογοτεχνίας, κινηματογράφου, θεάτρου.

Έχει εκδώσει:

Μυθιστορήματα

- «Η Ηγεμονία της Ευτυχίας»
(Μεταίχμιο, 2006)
«Ο δρόμος του όρκου»
(Βορειοδυτικές, 2012)

Θεατρικά

- «Μπάμπουσα» (Βορειοδυτικές, 2012)

Έχει γράψει άρθρα για τον κινηματογράφο, δημοσιευμένα στην εφημερίδα ΒΗΜΑ και στο περιοδικό ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ. Έχει δουλέψει ως βοηθός σκηνοθέτη σε δέκα ταινίες μεγάλου μήκους και πέντε σειρές ντοκιμαντέρ. Ως casting director έχει αναλάβει δεκαεπτά ταινίες μεγάλου μήκους, τρεις θεατρικές παραστάσεις και πέντε τηλεοπτικές σειρές.

Η Μπάμπουσα είναι η πρώτη θεατρική σκηνοθεσία της.

Ελευθερία Δημοτρομανωλάκη - Μιχάλης Σπέγγος
Μπάμπουσκα
(θεατρική διασκευή της ομώνυμης νουβέλας του Μιχάλη Σπέγγου)

ISBN (έντυπης έκδοσης): 978-960-99666-9-6

Απρίλιος 2012
Σύνθεση εξωφύλλου: Βδ
Επιμέλεια - διορθώσεις: Γιάννης Πλιώτας

ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Κάνιγγος 16, 45444, Ιωάννινα
2651302783 / 6947328011 / voreiodytikes@gmail.com
<http://voreiodytikes.blogspot.com>

Άδεια Creative Commons 3.0
Αναφορά προέλευσης - Μη εμπορική χρήση
Παρόμοια διανομή

Με τη σύμφωνη γνώμη εκδότη και συγγραφέα, επιτρέπεται στον αναγνώστη η αναπαραγωγή του έργου (ολική, μερική ή περιληπτική, με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο), η διανομή, η παρουσίαση στο κοινό και η τροποποίηση, απόδοση κατά παράφραση ή η διασκευή του, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: αναφορά της πηγής προέλευσης, μη εμπορική χρήση και αν τροποποιήσετε ή δημιουργήσετε περαιτέρω βασισμένοι στο έργο, θα μπορείτε να διανείμετε το έργο που θα προκύψει με την ίδια ή παρόμοια άδεια.

Αναλυτικές πληροφορίες για τη συγκεκριμένη άδεια CC, διαβάστε στο:
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/deed.el>

Ελευθερία Δημητρομανωλάκη
Μιχάλης Σπέγγος

Μπάμπουσκα

Άνοιξη 2012, ΙΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Μέσα σε ένα εργασιακό περιβάλλον «επιστημονικής» έρευνας, το θεατρικό έργο διερευνά την απώλεια της ιδιωτικότητας και την πολυεπίπεδη διαστρωμάτωση της ανθρώπινης επιθυμίας για επιβολή καθώς και τους τρόπους εφαρμογής αυτής της επιβολής. Ξεκινώντας από το επίπεδο των ερωτικών σχέσεων, προχωρώντας στις επαγγελματικές και καταλήγοντας στη φρίκη της ολοκληρωτικής κυριαρχίας ενός ευρύτερου συστήματος που σαρώνει τα πάντα.

Συγγραφείς: Ελευθερία Δημητρομανωλάκη-Μιχάλης Σπέγγος

Σκηνοθεσία: Ελευθερία Δημητρομανωλάκη

Σκηνικά-Κοστούμια: Δήμος Φλέσσας

Βίντεο: Παναγιώτης Κράββαρης

Βοηθός σκηνοθέτη: Σοφία Αγγελή

Μακιγιάζ: Μαίρη Κασσιούμη

Χειρισμός φωτισμών, προβολών, ήχων: Σταμάτης Τσιμπίδης

Διανομή:

Μελέτης Γεωργιάδης (Άγγελος)

Χριστίνα Μητροπούλου (Νίνα)

Δημήτρης Σταμούλης (Τζίμης-Κρατούμενος)

Ευδοκία Στατήρη (Τσακίρη)

Κατερίνα Χιωτίνη (Λίλη)

Το Ιωνικό Κέντρο είναι ένα κοινωφελές μορφωτικό ίδρυμα με ποικίλες επιστημονικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις και στεγάζεται, στην Αθήνα, σε μεγάλο νεοκλασικό κτήριο επί της οδού Λυσίου 11, στην Πλάκα.

σημείωμα Ελευθερίας

Ζούμε μια εποχή ταχύτητας, τεχνολογικής προόδου, και επιστημονικών εξελίξεων σε παγκόσμιο επίπεδο, τέτοια που αλλάζουν όχι μόνο τους ρυθμούς της Ιστορίας, αλλά και την απλή καθημερινότητα. Άμεσο αποτέλεσμα αυτών είναι η αναγκαστική προσαρμογή του ανθρώπου σε καινούργια περιβάλλοντα που δεν μπορεί πάντα να ελέγξει, και η δημιουργία νέων εξουσιών από φορείς που δεν μπορεί να τιθασεύσει.

Όμως δεν είναι τα τεχνολογικά και επιστημονικά επιτεύγματα αυτά που απειλούν, αλλά η ίδια η φύση του ανθρώπου –για την ακρίβεια η σκοτεινή του πλευρά– που ενίοτε στρέφεται ενάντια στον εαυτό του, καταστρέφοντας την ίδια την υπόστασή του. Υλική, ψυχολογική, υπαρξιακή. Γιατί όταν η φυσική ανάγκη του ανθρώπου για εξέλιξη και διερεύνηση μιας καλύτερης ζωής, μετατρέπεται σε άγριο πόθο για εξουσία χωρίς όρια, τότε τα πάντα μπορούν να συμβούν. Τότε το πιο ιερό συναίσθημα μπορεί να μεταλλαχθεί σε αχρειότητα και η πιο λαμπρή ανακάλυψη σε γκιλοτίνα.

Ετούτο το θεατρικό έργο διερευνά την πολυεπίπεδη διαστρωμάτωση της ανθρώπινης επιθυμίας για επιβολή, και τους τρόπους εφαρμογής αυτής της επιβολής, ξεκινώντας από το επίπεδο των διαπροσωπικών ερωτικών σχέσεων, προχωρώντας στις επαγγελματικές, και καταλήγοντας στη φρίκη της ολοκληρωτικής κυριαρχίας ενός ευρύτερου συστήματος που σαρώνει τα πάντα.

Ίσως να μην είναι εύκολη μια τελεσίδικη απάντηση στο πρόβλημα της εξουσίας.

Αιώνες ανθρώπινης ιστορίας έχουν αποδείξει πως εξουσία και άνθρωπος πάνε μαζί, πως εξουσία και ερωτική επιθυμία πάνε μαζί. Κάθε φορά κάτι θυσιάζεται στο βωμό της εκπλήρωσης μιας επιθυμίας. Αλλά πού είναι το όριο –και πόσο επικίνδυνα μπορεί να χαθεί αυτό το όριο– όταν η επιθυμία για εξουσία και η εξουσία της επιθυμίας γίνουν ένα;

Το θεατρικό έργο «Μπάμπουσκα» καλείται να θέσει για άλλη μια φορά το πανάρχαιο ερώτημα με ένα μοντέρνο τρόπο. Τοποθετημένο στο βάθος της σύγχρονης εποχής –της οποίας τα κυκλωτικά γρανάζια είναι ποικιλόμορφα και ασφυκτικά όπως τα φίδια στο κεφάλι της Μέδουσας– προσπαθεί να δείξει το σύγχρονο αδιέξοδο και να εγείρει το ζήτημα της προσω-

πικής ευθύνης του καθενός απέναντι σ' αυτό που λέγεται εξουσία. Είτε αν είναι απ' αυτούς που κοιτάζουν από τα ψηλά προς τα χαμηλά, είτε το αντίστροφο, όλοι κάποια ευθύνη φέρουν.

Η «Μπάμπουσκα», αν και μοντέρνα, παραμένει ως προς τα νοήματά της απόλυτα πιστή στο λόγο του Ευρυπίδη, του τραγικού που πλησιάζει και κατανοεί βαθιά τον άνθρωπο και την αγωνία του μπρος στην εξουσία, υπενθυμίζοντας για άλλη μια φορά πως το πανανθρώπινο και προαιώνιο ζήτημα των μηχανισμών επιβολής, των μορφών και κυρίως των αποτελεσμάτων τους, μοιάζει σαν να μεταφέρεται με σκυτάλη από εποχή σε εποχή.

Ας κοιτάξουμε λοιπόν τι είναι αυτό που θα μεταφέρουμε στους επόμενους...

σημείωμα Μιχάλη

Η Μπάμπουσκα είναι μια ιστορία για όσους είδαν τους θεούς τους να τους προδίδουν.

Είτε έμφυτη, είτε προϊόν του περιβάλλοντος που μεγαλώνουμε, υπάρχει στον άνθρωπο η τάση να ξεχωρίζει, να διακρίνεται. Η διάκριση πολλές φορές φέρνει την ανάγκη προσφοράς στο συνάνθρωπο, και γιατί όχι, ανάλογα με το μέγεθός της, στην ίδια την ανθρωπότητα. Κάποιος καλός θεός δείχνει το στάδιο κάποιιοι τολμούν, μπαίνουν στο στίβο και αρχίζουν τον αγώνα. Πολλοί λίγοι θα αγγίξουν τα όνειρά τους, οι περισσότεροι αν και κουράζονται συνεχίζουν. Κάποιοι βέβαια, για οποιονδήποτε λόγο, επιθυμούν να εγκαταλείψουν στη μέση. Είναι αναφαίρετο δικαίωμα, το δικαίωμα διαφυγής. Στην Μπάμπουσκα αυτό το δικαίωμα δεν υπάρχει. Γιατί οι θεοί όταν χρειαστεί να δείξουν το πρόσωπό τους, δεν είναι αυτοί που οι ήρωες πίστεψαν. Γιατί πάντοτε η εξουσία χαρίζει τα αγαθά της μόνο σε όσους είναι πρόθυμοι να την υπηρετήσουν.

ΙΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Το ΙΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Επιστημονικών και Πνευματικών Σπουδών είναι ένας κοινωφελής εκπαιδευτικός και πολιτιστικός οργανισμός ο οποίος ιδρύθηκε στη Χίο το 1977.

Σκοποί του Ιωνικού Κέντρου είναι, κυρίως: α. η δημιουργία ενός διεθνούς χώρου του Ιωνικού Πνεύματος, β. η δημιουργία διεθνούς ιδρύματος Ανωτάτου Μορφωτικού Επιπέδου, γ. η οργάνωση Προγραμμάτων Σπουδών και Έρευνας, με έμφαση σε θέματα που αφορούν στην ανθρωπιστική παιδεία και στη γλώσσα. Οι σκοποί αυτοί εξειδικεύονται και υλοποιούνται μέσα από τα προγράμματά του.

Την ιδέα για την ίδρυση του Ιωνικού Κέντρου είχε ο Ισίδωρος Κιολέογλου, ο οποίος υπήρξε όλα αυτά τα χρόνια ο πρωτεργάτης και δημιουργός του. Την ιδρυτική πράξη του 1977 συνυπέγραψαν παράγοντες της τοπικής κοινωνίας της Χίου και προσωπικότητες του νησιού. Η αρχική χρηματοδότηση προήλθε από τον Ισίδωρο Κιολέογλου, από μέλη και φίλους του Ιωνικού Κέντρου, από το Υπουργείο Πολιτισμού και από το Ταμείο Χι-ακής Συνεργασίας Λονδίνου.

Στη Χίο το Ιωνικό Κέντρο από το 1980 ανέπτυξε δραστηριότητα στα πλαίσια του Κύκλου Ελληνικών Σπουδών, με την οργάνωση Σεμιναρίων, Εργαστηρίων Τέχνης, Μαθημάτων της Ελληνικής Γλώσσας για ξένους και με εκπαιδευτικά προγράμματα για Πανεπιστήμια του εξωτερικού. Το Κέντρο στη Χίο λειτούργησε έως το 1991, όταν αντίξοες περιστάσεις και οι τοπικές συνθήκες στέγασής του κατέστησαν τη λειτουργία του εκεί δυσχερή και τελικά την ανέστειλαν.

Στην Αθήνα το Ιωνικό Κέντρο από το 1987 ανέπτυξε προγράμματα συνεργασίας με Πανεπιστήμια του εξωτερικού, δημιούργησε προγράμματα για αλλοδαπούς φοιτητές και εκπαιδευτικούς και για απόδημους νέους, και συνεργάστηκε για την υλοποίησή τους τόσο με εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής όσο και με τα Υπουργεία Παιδείας, Πολιτισμού και τις Γενικές Γραμματείες Νέας Γενιάς και Απόδημου Ελληνισμού. Στην Αθήνα

επίσης υλοποίησε εκπαιδευτικά προγράμματα για την Ευρωπαϊκή Ένωση και συνεργάστηκε για πολιτιστικές εκδηλώσεις κοινού ενδιαφέροντος με Πρεσβείες ξένων χωρών. Παράλληλα εδώ οργανώθηκαν εκπαιδευτικές περιηγήσεις, συνέδρια, συναυλίες, εκθέσεις, και φιλοξενήθηκαν δραστηριότητες τρίτων.

Το Ιωνικό Κέντρο στην Αθήνα στεγάζεται σε ένα μεγάλο ιδιόκτητο νεοκλασικό κτήριο, στην οδό Λυσίου 11, στην Πλάκα. Κάτω από τα τείχη της Ακρόπολης, στη γειτονιά των "Αέρηδων" και της Αγοράς της Ρωμαϊκής περιόδου, λίγα λεπτά ενός ευχάριστου περιπάτου από το Σύνταγμα και το Μοναστηράκι, το κτήριο του Ιωνικού Κέντρου είναι ανοιχτό στα μέλη και τους φίλους του για να μετάσχουν στα εκπαιδευτικά του προγράμματα, αλλά, πλέον, γενικότερα είναι ανοιχτό και στο κοινό, για να παρακολουθήσουν όλοι τις πολιτιστικές δραστηριότητες που τους ενδιαφέρουν.

Ιωνικό Κέντρο, Λυσίου 11, 10556 Πλάκα
τηλ. 210 3246614, politismos@ionic.gr, www.ionic.gr

Ο Μελέτης Γεωργιάδης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη όπου και μεγάλωσε. Το 1987 αποφοίτησε από τη σχολή του Θεάτρου Τέχνης με το οποίο συνεργάστηκε σε παραστάσεις αρχαίου δράματος, αλλά και σύγχρονων συγγραφέων, σε σκηνοθεσίες Κουν, Λαζάνη, Κουγιουμτζή. Στη συνέχεια συνεργάστηκε με το «Αμφιθέατρο» του Σπύρου Ευαγγελάτου σε έργα σύγχρονου, αλλά και αρχαίου δράματος. Στο Εθνικό Θέατρο συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες Θανάση Παπαγεωργίου, Μάγια Λυμπεροπούλου, Νικαίτη Κοντούρη. Με τον Σταύρο Ντουφεξή συνεργάστηκε στο ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Λαμίας και με τον Θέμη Μουμουλίδη στο ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βόλου. Έχει ακόμη συνεργαστεί σε έργα σύγχρονου ρεπερτορίου με τους Ελένη Σκότη, Φώτη Μακρή, Δημήτρη Κομνηνό, Γιάννη Αναστασάκη, Γιάννη Μαργαρίτη, Ζαφείρη Χαϊτίδη, Νικόλα Μίχα, Σοφία Διονυσοπούλου, Κοσμά Φοντούκη. Συνολικά έχει λάβει μέρος σε 40 περίπου παραστάσεις.

Στον κινηματογράφο έχει συμμετάσχει σε 13 ταινίες μεγάλου μήκους και 20 μικρού. Έχει συνεργαστεί με τους Σ. Γκορίτσα, Α. Αντωνίου Ο.Μαλέα, Δ.Μαυλαβάνου, Ε.Βαχλιώτη, Γ.Νούσια, Χ.Σταθόπουλο, Χ.Ιωακειμίδη, Γ.Λεοντάρη, Ν.Γουλή κ.α.

Στην τηλεόραση έχει λάβει μέρος σε αρκετές τηλεοπτικές σειρές. Είναι ιδρυτικό μέλος του θεατρικού οργανισμού ΝΕΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Η Χριστίνα Μητροπούλου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε υποκριτική στο Πανεπιστήμιο Yale στην Αμερική. Περιπλανήθηκε και δούλεψε στην Αμερική και την Ασία για να επιστρέψει στην Ελλάδα. Ακόμα διερευνάται τι στο καλό είχε στο μυαλό της όταν γύρισε. Ωστόσο δηλώνει χαρούμενη που ζει στην Αθήνα, ακόμα (ή μάλλον ειδικά) αυτή

την εποχή και εργάζεται στη μητρική της γλώσσα. Μερικές δουλειές της είναι οι “Ηρωες” και το “Αιδοίου Μονόλογοι” στο θέατρο, το “Απ’ τα κόκκαλα βγαλμένα”, “Πρώτη φορά νονός”, “Αυστηρώς κατάλληλο”, “Straight story” στο σινεμά και “Ευτυχισμένοι Μαζί”, “Κούκλες”, “Κλεμμένη Ζωή”, “Άμυνα Ζώνης” “Γιούγκερμαν” και “10η εντολή” στην τηλεόραση. Έχει αγαπήσει την “Μπάμπουσα” από την πρώτη ανάγνωση και θέλει να ξεκαθαρίσει πως ουδεμία σχέση έχει με το χαρακτήρα που υποδύεται... αν και... κάποιος διαφωνούν. Είναι περήφανη που συμμετέχει στην πρώτη παράσταση του έργου και ευχαριστεί όλους τους συντελεστές.

Ο Δημήτρης Σταμούλης γεννήθηκε στο Σύδνεϋ της Αυστραλίας και έζησε στην Αμμόχωστο Κύπρου και στο Λονδίνο. Σπούδασε γραφιστική και ζωγραφική στη Βακαλό και υποκριτική στη Βεάκη. Συμμετείχε στο Εργαστήρι Αρχαίου Δράματος του Λ. Βογιατζή και στο Εργαστήρι Φωνητικής του Σ. Σακκά.

Θέατρο: «Οι Φασουλήδες με τη μαγκούρα» (Φ. Λόρκα), «Ελίζα» (Ξ. Καλογεροπούλου), «Κύων» (Μ. Γκερέν), «Βάκχες» (Ευριπίδης), «Βόϋτσεκ» (Γ. Μπύχνερ), «Κάτω από τον παράδεισο» (ποίηση), «Στον μεγάλο δρόμο» (Α. Τσέχωφ), «Χορωδείον, Σαν ψεύτικο» (Γ. Μαργαρίτης), «Υπηρέτριες» (Κ. Γκολντόνι), «Ο Γενικός Γραμματέας, Η τύχη της Μαρούλας» (Η. Καπετανάκης), «Χειμωνιάτικο παραμύθι» (Σαίξπηρ), «Προφορική προδοσία» (Μ. Κάγκελ), «Ο βασιλιάς Γκόρντογκαν» (Ρ. Ίβσικ), «Η σονάτα των φαντασμάτων» (Α. Στρίντμπεργκ), «Καμίνο Ρεάλ» (Τ. Ουίλιαμς), «Οπερέτα» (Β. Γκομπρόβιτς), «Ήταν όλοι τους παιδιά μου» (Χ. Μίλλερ), «Ταξίδια με τη θεία μου» (Ζ. Χάβεργκαλ)

Συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες: Λ. Κονιόρδου, Β. Νικολαΐδη, Γ. Μαργαρίτη, Β. Παπαβασιλείου, Σ. Σακκά, Θ. Μοσχόπουλο, Α. Τομπούλη, Μ. Χατζηδάκη, Κ. Αρβανιτάκη.

Κινηματογράφος: «Θεατρίνες» (Π. Πορτοκαλάκης), «Κίμων και Λούσυ» (Ε. Μπούντρν), «Μικαέλα», «Ξενοδοχείο Λήθη» (Κ. Δημόπουλος), «Απόκομμα» (Α. Τσάκαλος).

Τηλεόραση: «Λούφα και παραλλαγή» (Π. Πορτοκαλάκης), «Ίχνη» (Α. Τσελεμέγκος), «Άμυνα Ζώνης» (Λ. Χαρίτος), «Έχω ένα μυστικό» (Ρ. Εσκενάζυ), «ο Δρόμος» (Α. Τσελεμέγκος).

Έγραψε και σκηνοθέτησε τα έργα «7 ερωτικές ιστορίες» και «Εμείς». Σκηνοθέτησε το παιδικό «Ένας γάτος» (Χ. Δίμιζα).

Δίδαξε αυτοσχεδιασμό και υποκριτική στη σχολή Ελληνικής Νοηματικής Γλώσσας και στο Ισπανικό Ινστιτούτο.

Ως ζωγράφος έχει εκθέσει έργα του.

Το 2011 κυκλοφόρησε το πρώτο του βιβλίο : «Ποιος είπε ότι η νύχτα είναι μαύρη;»

Η Ευδοκία Στατήρη σπούδασε υποκριτική στη σχολή Βεάκη και μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Θέατρο: Μαυρομάτες (Β. Sammie), Χοηφόροι (Αισχύλος), Όρνιθες (Αριστοφάνης), Καταμεσής στην ερημιά (Λ. Μαδαρός), Ωραία μήλα (Ε. Ανδριτσάνου), Ιφιγένεια εν Αυλίδι (Ευριπίδης), Επέτειος (Α. Τσέκωφ), Αιγυπτιακή αυτοκτονία (Φ. Ντοστογιέφσκι), Πανώρια (Γ. Χορτάτζης), Καμπαρέ (Κ. Βάλεντιν), Το φάντασμα του Ρ. Νοβάρο (Π. Μάτεσης), ο Λεπρέντης (Μ. Χουρμούζης), Φαίδρα (Ρακίνα), Γκόλφω (Σ. Περεσιάδης).

Συεργάστηκε με τους σκηνοθέτες: Τ. Τζαμαριά, L. Breuer, C. Crespin (Cirque de Soleil), Ρ. Πατεράκη, Ε. Ανδριτσάνου, Γ. Λαζάνη, Ν. Αρμάο, Δ. Αβδελιώδη, Σ. Τσακίρη, Σ. Χατζάκη, Θ. Γκόνη, Β. Αναστασίου, Κ. Ρηγόπουλο, Κ. Φαρμασώνη.

Κινηματογράφος: Alter ego (Ν. Δημητρόπουλος), Ο καλύτερός μου φίλος (Λ. Λαζόπουλος, Γ. Λάνθιμος), Ο Ανθός της λίμνης (Σ. Τσαρουχάς), Όρες (Α. Αγγελίδη), Η. Patrakis (Σ. Σιταράς), Άρμυνα Έφν Ελ (Σ. Μανωλά).

Τηλεόραση: Ψεύτης παππούς (Γ. Μιχαλάκοπουλος, Ν. Καβουκίδης), Amore mio (Σ. Μανωλά), Τα παιδιά της Νιόβης (Κ. Κουτσομύτης, Μ. Σπανός), Μόνη εξ αμελείας (Ε. Χρονοπούλου), Μη μου λες αντίο (Μ. Μανουσάκης), Δακρυσμένα φεγγάρια (Δ. Αρβανίτης).

Σκηνοθετεί παραστάσεις με παιδιά σε δήμους, σχολεία και στο παιδικό εργαστήριο της δραματικής σχολής «Πρόβα». Δίδαξε θέατρο στην πρωτοβάθμια (Χιλλ, ισραηλίτικη κοινότητα, ολόημερα δημοτικά), στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση (καλλιτεχνικό γυμνάσιο) και σε ΙΕΚ. Κάνει αφηγήσεις παραμυθιών και γράφει ιστορίες για παιδιά.

Η Κατερίνα Χιωτίνη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1982. Σπούδασε υποκριτική στη Σχολή Δραματικής Τέχνης «Βεάκη» από την οποία αποφοίτησε το 2003. Είναι τελειόφοιτος του τμήματος Θεατρικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών. Ασχολήθηκε με το παιδικό θέατρο για δύο χρόνια («Ιλιάδα» σε σκηνοθεσία Β. Μυριανθόπουλου, «Σταχτοπούτα» σε σκηνοθεσία Μ. Βενιέρη), και έχει συμμετάσχει σε αρκετές παραστάσεις (ενδεικτικά, «Οι Άγαμοι Θύται στο Ζυγό», «Η Χαρτοπαίχτρα» του Β. Μυριανθόπουλου, «Μαγιακόφσκυ για πάντα» της Αθ. Κεφαλά, «Ράφτης Κυριών» του Π. Μιχαηλίδη στο ΔΗΠΕΘΕ Ρούμελης κ.α). Στην τηλεόραση έχει εμφανιστεί στο «Για την Άννα» σκην. Μ. Μανουσάκη, «Αληθινοί έρωτες» σκην. Βασίλης Ντούρος, «Ο αστυνόμος Μπέκας» σκην. Ν. Κριτικός, «Εργαζόμενη γυναίκα» σκην. Ν. Κριτικός. Φέτος συμμετέχει στην σειρά του Mega «Οι Βασιλιάδες» (2011-12). Στον κινηματογράφο έχει συμμετάσχει στις ταινίες «Η Μέρα μετά» 2005, «Ισόγειο» 2007, «Το Άλμα» του Χάρη Σταθόπουλου, 2008.

Η Σοφία Αγγελή γεννήθηκε το 1990 στην Αθήνα. Είναι τελειόφοιτος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Ασχολείται με την Ιστορία της Τέχνης και τις διοργανώσεις εκθέσεων ως βοηθός. Ως βοηθός σκηνοθέτη εργάζεται για πρώτη φορά. Ασχολείται με την υποκριτική και το τραγούδι.

Έχει συμμετάσχει σε μουσικές εκδηλώσεις στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης και τη Λυρική Σκηνή ως μέλος χορωδίας. Τα τελευταία δύο χρόνια είναι η φωνή του αγγλόφωνου συγκροτήματος My Drunken Haze.

Ο Δήμος Φλέσσας γεννήθηκε στην Αθήνα κάτω από τη σκιά της Ακρόπολης, «γέννημα-θρέμμα» της Πλάκας, το 1945. Αποφοίτησε ως αριστούχος από το 1ο Μεικτό Νηπιαγωγείο της περιοχής στη συμβολή των οδών Ανδριανού και Φλέσσα (δρόμος που φέρει από τότε τιμή ένεκεν την ονομασία αυτή). Ακολούθησε με επιτυχία το Δημοτικό και τέλος τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Αποφοίτησε από το 1ο Γυμνάσιο Αρρένων Αθηνών (όπου άριστευσε). Σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Πανεπιστήμιο της Ρώμης. Όταν μεγάλωσε πήγε στρατιώτης υπηρετώντας στο 974 Τάγμα Μηχανικού στο Γιδά Ημαθίας όπου ανδραγάθησε. Μετά τη θητεία του έπιασε δουλειά σε ένα γραφείο, ύστερα παντρεύτηκε και έκανε παιδιά (3).

Από το 1975 διατηρεί γραφείο αρχιτεκτονικών μελετών, καθώς και φρέσκες ιδέες σε ό,τι αφορά την εικαστική έκφραση, είτε πρόκειται για αρχιτεκτονική, είτε για ζωγραφική, ή φωτογραφία, είτε γλυπτική. Από το 1980 γίνεται δωρητής πνεύματος και παίρνει μέρος σε 15 ατομικές και μία πυρηνική έκθεση (Τσέρνομπιλ, Άνοιξη '88) και σε πολλά ομαδικά (καλλιτεχνικά δρώμενα).

Πολλά και σημαντικά του έργα αναρτώνται σε τοίχους είτε στοιβάζονται σε νεπεό μουσείων σύγχρονης τέχνης ανά τον κόσμο. Πολλά άλλα έχουν αγοραστεί από συλλέκτες και φιλότεχνους, εναρμονιζόμενα επιτυχώς με κάθε είδους διακόσμηση (Art Deco Life-style, Νεοκλασική, Χωριάτικη) λόγω της ευαισθησίας των χρωματικών τόνων τους (τουρκουάζ, βεραμάν, σομόν). Τα πλέον σημαντικά όμως είναι αναρτημένα και διακοσμούν τη μέσα μεριά του κρανίου του (πολύτιμη φόδρα) για να εκτεθούν σε προσεχές ξεφοδράρισμα.

Πολλά και σημαντικά του έργα αναρτώνται σε τοίχους είτε στοιβάζονται σε νεπεό μουσείων σύγχρονης τέχνης ανά τον κόσμο. Πολλά άλλα έχουν αγοραστεί από συλλέκτες και φιλότεχνους, εναρμονιζόμενα επιτυχώς με κάθε είδους διακόσμηση (Art Deco Life-style, Νεοκλασική, Χωριάτικη) λόγω της ευαισθησίας των χρωματικών τόνων τους (τουρκουάζ, βεραμάν, σομόν). Τα πλέον σημαντικά όμως είναι αναρτημένα και διακοσμούν τη μέσα μεριά του κρανίου του (πολύτιμη φόδρα) για να εκτεθούν σε προσεχές ξεφοδράρισμα.

Ο Παναγιώτης Κράββαρης σπούδασε ψυχολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και στη συνέχεια στην APA International Film School στο Sydney και στο Central Institute of Technology στο Perth της Αυστραλίας με υποτροφία του Ι.Κ.Υ., όπου ειδικεύτηκε στη διεύθυνση φωτογραφίας.

Βασικά πρόσωπα του έργου

ΛΙΛΗ: δημοσιογράφος, σύζυγος Άγγελου

ΑΓΓΕΛΟΣ: ψυχίατρος, σύζυγος Λίλης

ΝΙΝΑ: ψυχίατρος, συνάδελφος και ερωμένη Άγγελου

ΤΖΙΜΗΣ: ψυχίατρος, συνάδελφος και φίλος Άγγελου

Κυρία ΤΣΑΚΙΡΗ: ψυχίατρος και συνάδελφος Άγγελου

Επίσης

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ: (μικροί ρόλοι, τους υποδύονται οι ηθοποιοί)

«Σήμερα αντικρίζουμε την αυγή μιας κοινωνίας που προορίζει για όλους τους πολίτες της αυτά που ως τώρα προόριζε για τους παραβάτες».

Giorgio Agamben

«Η σεξουαλικότητα δεν είναι αυτό το οποίο φοβάται η εξουσία. Είναι όμως αναμφίβολα αυτό διαμέσου του οποίου ασκείται η εξουσία».

Michel Foucault

ΣΚΗΝΗ 1

Τραπεζαρία Λίλης-Άγγελου. Ατμόσφαιρα εορταστική. Τραπέζι έτοιμο για δείπνο. Ακούγεται ένα αισθησιακό tango. Η Λίλη φέρνει ένα κηροπήγιο στο τραπέζι και τραβά κοντά της τον Άγγελο.

ΛΙΛΗ

Έλα, έλα είναι το αγαπημένο μου.

Τα σώματα πλησιάζουν και χορεύουν στο ρυθμό. Η Λίλη οδηγεί τον Άγγελο στο τραπέζι σε ερωτικό κάλεσμα. Οι δυο τους σε ερωτική περίπτωση.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Λίλη...

ΛΙΛΗ

Έλα...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μάτια μου... ας τ' αφήσουμε... Ο Τζίμης έρχεται πάντα νωρίτερα. Θα έρθουν από στιγμή σε στιγμή.

Η Λίλη τον τραβάει πιο κοντά της. Ο Άγγελος την πλησιάζει, ανταποκρίνεται, μέχρι που η Λίλη απομακρύνεται από το κορμί του. Η μουσική χαμηλώνει.

ΛΙΛΗ *(κοιτάζοντας το χώρο)*
Ακούς τίποτε;

ΑΓΓΕΛΟΣ
Όχι... Μήπως ήρθαν;

ΛΙΛΗ (απομακρύνεται από τον Άγγελο και φέρνει γύρω το τραπέζι κοιτώντας σε σημείο του χώρου, προσπαθώντας να προσδιορίσει το βόμβο που ακούει)

Άκου... Να, να τώρα μόλις.... Ένα "ζζζζ"...

ΑΓΓΕΛΟΣ
Δεν ακούω τίποτε.

ΛΙΛΗ
Ιδέα μου θα ήταν... μ' έχει πιάσει ένας πονοκέφαλο ξαφνικά, γι' αυτό...

ΑΓΓΕΛΟΣ
Αγχώθηκες που έρχονται ενώ θες άλλα...

ΛΙΛΗ *(ανασυγκροτείται, ισιώνει τα ρούχα της)*
Άγγελε, νερό, λίγο νερό σε παρακαλώ. Διψάω. Φέρε και για το τραπέζι.

Ο Άγγελος φέρνει το νερό. Η Λίλη πίνει τρία ποτήρια το ένα μετά το άλλο και ετοιμάζει το τραπέζι. Το κουδούνι χτυπάει. Ανοίγει ο Άγγελος.

ΑΓΓΕΛΟΣ
Καλώς τους, καλώς τους! Ελάτε!

NINA

Χρόνια πολλά!

ΤΖΙΜΗΣ

Χρόνια πολλά! Όλα καλά;

Ο Τζίμης με τη Νίνα μπαίνουν μέσα. Η Λίλη τους πλησιάζει. Φιλάει τον Τζίμη, καλωσορίζει τη Νίνα.

ΛΙΛΗ

Καλώς τους! Καλώς ήρθατε! Εσύ θα πρέπει να είσαι η Νίνα!

NINA

Ναι! Πού με ξέρεις;

ΛΙΛΗ

Μα από τον Τζίμη! Δε χάνει ευκαιρία να μας μιλήσει για τη Νίνα.
Ελάτε! Ελάτε!

Τα φώτα σβήνουν.

ΣΚΗΝΗ 2

Τραπεζαρία σπιτιού Άγγελου-Λίλης. Τα ζευγάρια γιορτάζουν. Η Λίλη, ο Άγγελος, ο Τζίμης, η Νίνα που συνοδεύει τον Τζίμη. Τσουγκρίζουν τα ποτήρια και ανταλλάσσουν ευχές.

ΛΙΛΗ - ΑΓΓΕΛΟΣ

Καλά Χριστούγεννα! Χρόνια πολλά! Χαρές, χαρές πάντα!

ΝΙΝΑ - ΤΖΙΜΗΣ

Χρόνια πολλά, να 'μαστε καλά, στην υγεία σας, χρόνια σας πολλά, καλά Χριστούγεννα.

Όλοι απολαμβάνουν το φαγητό της Λίλης, εκτός από τον Τζίμη που δείχνει άκεφος και παιδεύει ανόρεχτα το πιάτο με το πιρούνι.

ΛΙΛΗ

Τι είναι ρε Τζίμη, δεν έχεις κέφι...

ΤΖΙΜΗΣ *(πιο πολύ προς τον εαυτό του)*

Τίποτε... σκέφτομαι το 12 με 8.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(ήπια, σαν να συζητά για τον καιρό)*

Έλα τώρα κι εσύ... 12 με 8, σιγά τώρα...

ΤΖΙΜΗΣ *(σε χαλαρό τόνο διαμαρτυρίας)*

Καλά, είναι βάρδια αυτή...

ΑΓΓΕΛΟΣ *(μεταξύ παράκλησης και φιλικής επίπληξης)*

Παραμονή Χριστουγέννων είναι, μη το χαλάς.

ΤΖΙΜΗΣ *(απευθυνόμενος στις γυναίκες)*

Η βάρδια που στεγνώνει κάθε επιθυμία. Βάρδια 12-8, βάρδια "νεκροταφείου".

NINA *(δήθεν εκνευρισμένα, αλλά άνετα)*

Βρε μωρό μου... Αμάν με την γκρίνια Χριστουγεννιάτικα. Εμείς μια χαρά δεν είμαστε;

ΤΖΙΜΗΣ *(ξεσπώντας ήπια εξωθούμενος από την ατάκα της Νίνας)*

Δε γουστάρω να δουλεύω παραμονή Χριστουγέννων. Μου τη δίνει χοντρά. Θα προτιμούσα να είμαι αλλού, να κάνω άλλα. Συγγνώμη Λίλη, δεν εννοώ ότι δεν είναι όμορφα εδώ, το αντίθετο μάλιστα.

NINA *(σταθερά κι απόμακτρα σαν να μην την αφορά)*

Τζίμη, δεν ακούγεται πολύ ευγενικό αυτό που λες. Λίλη, μην τον παίρνεις στα σοβαρά. Και πριν που ήμασταν οι δυο μας, μου 'δινε την εντύπωση ότι είναι αλλού και θέλει άλλα.

Η Λίλη γεμίζει τα ποτήρια όλων. Σηκώνεται από τη θέση της, πλησιάζει τον Άγγελο για να τον σερβίρει κρασί και τον αγκαλιάζει τρυφερά (με αντίστοιχο τρόπο όπως και πριν έρθουν οι καλεσμένοι).

ΑΓΓΕΛΟΣ *(σταματώντας την απαλά)*

Λίλη, Λίλη με μέτρο σε μένα. Στη δουλειά απαγορεύεται το αλκοόλ ακόμη και μέρες σαν τη σημερινή.

ΤΖΙΜΗΣ *(με διάθεση να υποστηρίξει τη Λίλη)*

Σιγά ρε Άγγελε, σιγά μη μας κάνουνε και ντα... *(κάνοντας πρόποση με πικρό ειρωνικό λόγο, γέροντας πίσω στην καρέκλα του κάνοντας τον άνετο)* Λοιπόν, στην υγεία μας. Εις υγείαν του Πειραματικού Σωφρονιστικού Καταστήματος Υψίστης Ασφαλείας, στη μέση του πουθενά, στον οικισμό των γιατρών, στην τρίτη παραμονή Χριστουγέννων που περνάμε εδώ, στην πρώτη μου χριστουγεννιάτικη βάρδια. Στην υγεία όλων αυτών των ωραίων πραγμάτων...

ΑΓΓΕΛΟΣ *(προσπαθώντας ν' αλλάξει κλίμα και κοιτάζοντας τη Λίλη και τη Νίνα)*

Στην υγεία όλων των ωραίων πραγμάτων θα έλεγα εγώ.

Τσουγκρίζουν τα ποτήρια.

ΛΙΛΗ *(με ειλικρινή περιέργεια, σαν να της έχει καρφωθεί η λέξη στο μυαλό)*

Αυτό το... αυτό το βάρδια “νεκροταφείου” που είπες πριν, τι είναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ *(τους βάζει σε τάξη χτυπώντας το ποτήρι του, προετοιμάζοντας τη δική του πρόποση)*

Ελάτε, ελάτε, ας ζήσουμε τη στιγμή. Διάολε, γιορτή είναι.

ΤΖΙΜΗΣ

Συγγνώμη, δεν μου φταίει κανείς σας.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(σπκώνεται και πηγαίνει προς τη Λίλη)*

Λοιπόν, να κάνω μια πρόποση στη γυναίκα μου που εκτός από δημοσιογράφα ξέρει να οργανώνει γιορτές, έχει γούστο, λάμψη, εν ολίγοις είμαι τυχερός που την παντρεύτηκα.

ΛΙΛΗ

Υπερβάλλουμε μήπως;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Όχι μάτια μου, όχι. Το ξέρεις ότι σε λατρεύω.

Ο Άγγελος τσουγκρίζει το ποτήρι του και με τους άλλους κι επιστρέφει στη θέση του. Τα ζευγάρια στις θέσεις τους υψώνουν τα ποτήρια και κοιτάζονται μεταξύ τους σε μια στιγμή απολογισμού και αναμέτρησης. Ο Τζίμης κοιτάζει προς την τζαμαρία και σπκώνεται από το τραπέζι.

ΤΖΙΜΗΣ

Χιονίζει ακόμη;

Ο Τζίμης κατευθύνεται προς τη μεγάλη τζαμαρία της τραπεζαρίας και κοιτάζει το χιόνι που πέφτει. Η Νίνα μετακινείται από τη θέση της και

κάθεται δίπλα στον Άγγελο. Η Λίλη ακολουθεί τον Τζίμη με εμφανή χαρά. Στέκεται μπροστά στο παράθυρο παρατηρώντας το χιόνι.

ΛΙΛΗ *(κοιτάζοντας το βουνό και τ' αστέρια)*
Μ' αρέσει το χιόνι εδώ πάνω.

Ο Άγγελος με τη Νίνα συνομιλούν σε χαμηλό τόνο για το χιόνι.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Θα 'χει ενδιαφέρον απόψε με το χιόνι... Έχεις παρατηρήσει ότι όταν χιονίζει έξω αλλάζει η συμπεριφορά τους;

NINA

Το 'χεις παρατηρήσει κι εσύ ε;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ε ναι, ναι βέβαια! Κι έτσι που είναι Χριστούγεννα η Βάρδια θα 'χει ακόμη μεγαλύτερο ενδιαφέρον...

NINA

Σωστά. Κάτι η φόρτιση των εορτών, κάτι το χιόνι που τους εγκλωβίζει, αναπόφευκτα θ' αλλάξει η συμπεριφορά τους...

Ο Τζίμης με τη Λίλη επιστρέφουν στο τραπέζι, διακόπτοντας τη συνομιλία Άγγελου και Νίνας.

ΤΖΙΜΗΣ *(κοιτάζοντας το ρολόι του και καθήμενος στη θέση που πριν καθόταν η Νίνα)*

Τελικά είναι νόμος: όταν περνάς καλά ο χρόνος τρέχει, όταν βαριέσαι σέρνεται.

ΛΙΛΗ *(πλησιάζοντας τον Άγγελο, αγκαλιάζοντάς τον τρυφερά και απευθυνόμενη σε όλους)*

Να υποθέσω ότι περνάτε όμορφα μαζί μας κι ότι βαριέστε στη δουλειά;

NINA *(σαν να κάνει δήλωση υπεροχής για τον εαυτό της και αξιολόγηση για τον Τζίμη)*

A... Εγώ δε βαριέμαι καθόλου στη δουλειά. Ο Τζίμης μπορεί. Έχει πέσει η απόδοσή του τελευταία.

ΤΖΙΜΗΣ *(αντιδρά επιθετικά, ανεβάζοντας τον τόνο της φωνής)*

Ναι, άμα δεν ξέρεις τι ακριβώς κάνεις και γιατί το κάνεις... τότε μπορεί και να βαριέσαι.

Η Λίλη πάει να πει κάτι αλλά τη διακόπτει η Νίνα.

NINA *(με νάζι για ν' αλλάξει κουβέντα)*

Είναι τέλεια! Μ' αρέσει εδώ πάνω.

ΛΙΛΗ *(με ειλικρινή απορία και ερευνητική διάθεση)*

Ενδιαφέρον... *(Κάνει μια κίνηση να της βάλει κι άλλο φαγητό, αλλά η Νίνα την αποτρέπει ευγενικά)* Θα 'λεγε κανείς πως μια κοπέλα σαν εσένα θα ήθελε να βρίσκεται σε κόσμο, σε κίνηση.

ΤΖΙΜΗΣ *(στρέφεται στη Νίνα, την πλησιάζει σε απόσταση αναπνοής και κάνει την ατάκα να μοιάζει με ανάκριση)*

Αυτό μου κάνει εντύπωση κι εμένα με τη Νίνα. Έχει καταφέρει να είναι στα μέσα και στα έξω... Χωρίς επίσημη προαγωγή έχει ερευνητικές πρωτοβουλίες. *(Η Νίνα παίρνει μια μπουκιά από το πιάτο και μασά χαμογελώντας σχεδόν ηδονικά. Ο Τζίμης πλέον απευθύνεται σε όλους.)* Αν δεν έχεις κι αυτό, δεν έχεις τίποτε. Όλα γίνονται μηχανικά.

NINA *(κοφτά και σταθερά)*

Αν δουλέψεις η ανταμοιβή θα έρθει. Η προαγωγή θα έρθει.

ΤΖΙΜΗΣ *(συνεχίζοντας σαν να μην έχει ακούσει το σχόλιο, κάνοντας απολογισμό κι εξομολόγηση μαζί)*

Μήπως κι αν έρθει η προαγωγή... Εδώ έχουμε γίνει ένα με τους κρατούμενους... μοιάζει σαν να μη ζούμε στη χώρα μας. Για να κατέβω στην κωμόπολη να βγάλω φωτογραφίες στη λίμνη θέλω μια ώρα με το αυ-

τοκίνητο, όταν δεν κλείνει ο δρόμος από το χιόνι. Κι οι άνθρωποι τόσο συντηρητικοί και καχύποπτοι, που σε κοιτάνε σαν να είσαι κατάδικος που ξέφυγε κι όχι γιατρός.

NINA

Εσένα σε κοιτάνε σαν να είσαι κατάδικος που ξέφυγε... έτσι που είσαι ενοχικός εννοώ... Εμένα ποτέ. Εγώ μια χαρά τους βρίσκω τους χωριάτες. Όποτε πηγαίνω μου φτιάχνει η διάθεση. Στην υγειά των village people!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Στην υγειά των village people!

ΛΙΛΗ *(περισσότερο προς τον Τζίμη, να του φτιάξει τη διάθεση)*
Στην υγειά μας!

ΤΖΙΜΗΣ *(αγνοεί τις προπόσεις των οικοδεσποτών κι επιτίθεται υπόγεια στη Νίνα)*

Φυσικά και σου φτιάχνει η διάθεση. Σε κοιτάνε και τους τρέχουν τα σάλια. Πώς να μη σου φτιάχνει η διάθεση;

ΛΙΛΗ *(με παιχνιδιάρικη επίπληξη στον Τζίμη και σταθερή σιγουριά στη φωνή απολαμβάνοντας τη φράση)*

Τώρα Τζίμη την αδικείς. Μια ωραία γυναίκα δεν είναι ποτέ μόνο ωραία γυναίκα.

NINA *(με παιχνιδιάρικη επίπληξη στη Λίλη και σταθερή σιγουριά στη φωνή απολαμβάνοντας τη φράση)*

Α, εμένα δε με καλάει καθόλου να με βλέπουν μόνο ως ωραία. Δε με διακατέχει το ταμπού ότι μια όμορφη είναι μόνο όμορφη.

Η Λίλη χαμογελά στη Νίνα, κοιτά τον Άγγελο, κοιτά τον Τζίμη.

ΛΙΛΗ

Πώς το αποφασίσατε να 'ρθετε εδώ;

ΤΖΙΜΗΣ *(αναπαράγοντας λεκτικά κάτι που έχει πει κι άλλες φορές)*

Πριν τελειώσω ειδικότητα με φώναξε ο καθηγητής μου. «Έλα εδώ», μου λέει, «Είσαι απ' τους καλύτερους... αλλά στις μέρες μας, στον τομέα μας, και οι καλύτεροι μένουν άνεργοι». Κλισέ ή όχι κλισέ συμβουλή, μάτια είχα και έβλεπα. Ακόμη και ανεπιείκως βουλευτή είχε δύο χρόνια αναμονή για νοσοκομείο στα σύνορα.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(απευθυνόμενος κυρίως στη Νίνα, μοιράζοντας βλέμματα στη Λίλη και τον Τζίμη, όταν κάτι απ' αυτά που λέει τους αφορά ή το έχουν ξανασυζητήσει)*

Τελικά όλοι τα ίδια περνάμε. Θυμάμαι ήμουν ένα χρόνο νιόπαντρος. Η τότε γυναίκα μου μόλις τέλειωνε διδακτορικό στην κοινωνιολογία, δηλαδή υποψήφια άνεργη. Κι εγώ, με ειδικότητα ψυχιατρικής δίπλα σε φίρμα θεωρούσα πως μπορούσα να στοχεύσω στο ακαδημαϊκό περιβάλλον. Πολυτέλειες... θέσεις σε πανεπιστήμια ή ιδρύματα δεν υπήρχαν, ιδιωτικό ιατρείο δεν σκόπευα, αλλά ούτε είχα και τη δύναμη ν' ανοίξω... για νοσοκομείο στην πρωτεύουσα ή άλλη πόλη ούτε συζήτηση... Ευτυχώς, η πρόταση ήρθε όταν είχα αρχίσει να απελπιζομαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(με σιγουριά και ικανοποίηση)*

Ήμουν απ' τους πρώτους που ήρθαν εδώ πάνω...

ΤΖΙΜΗΣ *(αμέσως, με πικρή ειρωνεία στην ατάκα του Άγγελου)*

Ήμουν απ' τους πρώτους που ήρθαν εδώ πάνω... *(με παραδοχή, κουνώντας το κεφάλι)* Κι εγώ ήμουν απ' τους πρώτους... κι όμως ήρθα εδώ πάνω...

ΛΙΛΗ *(με χαμόγελο και αποφασιστικότητα)*

Εσύ Νίνα; Πώς ήρθες εδώ;

ΝΙΝΑ *(λέγοντας κάθε φράση σ' έναν αφ' υψηλού τόνο αυτονόητου, σαν να μην τίθεται καν ζήτημα ερωτήσεων, προβάλλοντας τη λέξη «ειδικότητα»)*

Μα εγώ εκπαιδεύτηκα για εδώ... Ως πιο νέα, μαζί με τις σπουδές, έχω ειδικότητα πάνω στη λειτουργία τέτοιων ιδρυμάτων.

ΛΙΛΗ *(με βιαστικό ρυθμό)*

Κάνεις ειδικότητα δηλαδή.

NINA *(με μεγάλη ικανοποίηση και χαμόγελο επιτυχίας)*

Όχι, έχω κάνει ειδικότητα στο εξωτερικό. Είμαι εδώ ένα χρόνο.

ΤΖΙΜΗΣ

Αλήθεια η Βάσια πότε έφυγε; Βάσια δεν έλεγαν την πρώην σου;

ΑΓΓΕΛΟΣ *(με κάποια πικρία)*

Δεν άντεξε ούτε εξάμηνο...

NINA *(αντιλαμβάνεται την πικρία και στοχεύει ν' αποκαλύψει την πιθανή πληγή του Άγγελου)*

Μήπως δε σ' αγαπούσε και τόσο;

ΑΓΓΕΛΟΣ *(αντιλαμβάνεται την αδιακρισία και βάζει τη Νίνα στη θέση της)*

Ίσως να μην την αγαπούσα εγώ τόσο για να την κρατήσω σ' αυτήν την άκρη του κόσμου... δεν ξέρω...

Μια στιγμή σιωπής από όλους. Η Λίλη πίνει μια γουλιά κρασί σκεπτική. Ο Τζίμης κοιτά προς τη τζαμαρία το χιόνι. Η Νίνα κοιτά τον Άγγελο. Ο Άγγελος κοιτά τα δάχτυλα της Νίνας πάνω στο ποτήρι της.

ΛΙΛΗ

Εντάξει παιδιά... το τίμημα είναι μεγάλο. Αλλά αυτό που κάνετε είναι λειτούργημα. Αυτό δε σας κρατά ενεργούς;

ΤΖΙΜΗΣ

Δεν ξέρω ...

ΑΓΓΕΛΟΣ *(με πίστη στο έργο τους, με διάθεση να πείσει τον Τζίμη)*

Πάλι γίνεσαι μηδενιστής. Κάτι κάνουμε κι εμείς εδώ, κάτι προσφέρουμε... Κι έπειτα υπάρχει μια προοπτική εξέλιξης. Άλλοι συνάδελ-

φοι συνωστίζονται στα ταμεία ανεργίας.

ΛΙΛΗ *(ενθυμούμενη σχετικές συζητήσεις τους)*

Τον Άγγελο τον ιντριγκάρει αυτή η... πώς τη λέει να δείτε... η «πανανθρώπινη διάσταση της έρευνας».

ΤΖΙΜΗΣ *(χωρίς επιθετικότητα, με διάθεση κριτικής)*

Καλά, ο Άγγελος ονειρεύεται οράματα ανθρωπισμού...

ΑΓΓΕΛΟΣ *(τον διακόπτει)*

Είμαστε μια απ' τις πέντε μονάδες παγκόσμια. Στο κάτω-κάτω, παραμονή Χριστουγέννων γιορτάζουν ή κάνουν πως γιορτάζουν οι πά-ντες. Με την ανθρώπινη ψυχή ασχολούνται μετρημένοι.

ΤΖΙΜΗΣ

Το θέμα είναι πώς ασχολούμαστε με την ανθρώπινη ψυχή... Πώς... Το πώς. Τέλος πάντων... Όσο για σένα Άγγελε, κατέβα από το άρμα σου, γιατί σε λίγο την κάνουμε. Βάρδια “νεκροταφείου” απόψε.

NINA *(σαν να βλέπει κάποιον που γλιστράει στο δρόμο και χαι-ρεται)*

Πλάκα έχει που διαφωνείτε.... Γουστάρω.

ΛΙΛΗ *(σε σοβαρό τόνο, τώρα θέλει να μάθει κι όχι απλώς να ενη-μερωθεί)*

Εγώ πάλι δεν καταλαβαίνω γιατί τη λες βάρδια “νεκροταφείου”.

Ο Άγγελος κάνει νόημα στη Λίλη να σταματήσει πια μ' αυτές τις ερωτή-σεις.

ΤΖΙΜΗΣ

Όλοι έτσι τη λέμε, όχι μόνο εγώ.

ΛΙΛΗ *(επιμένει στον ίδιο σοβαρό τόνο)*

Καλά ρε παιδιά... συγγνώμη που επιμένω, ξέρω, ξέρω, δε θέλε-

τε να λέτε λεπτομέρειες της δουλειάς, αλλά δεν μπορώ να μη ρωτήσω... Τι διάολο θα κάνετε απόψε. Όλοι θα κοιμούνται... τι περιμένετε δηλαδή να συμβεί. Θα κάνετε επίβλεψη σε άδειους χώρους, μ' ανθρώπους τάβλα στα κελιά τους. Στην κυριολεξία βάρδια "νεκροταφείου".

ΑΓΓΕΛΟΣ

Κι όμως πιστεύω πως απόψε η βραδιά θα 'χει ιδιαίτερο ενδιαφέρον στο Big Brother.

ΛΙΛΗ *(με έκπληξη)*

Τι είναι το Big Brother;

ΤΖΙΜΗΣ

Άγγελε, Νίνα, να της πούμε;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Και δεν της λέμε... Δεν είναι κρυφό...

ΛΙΛΗ *(κόβοντας ένα κομμάτι από το φιλέτο της, μετριάζοντας την πρώτη ανυπόμονη έκπληξη)*

Τι είναι λοιπόν το Big Brother;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Το νέο ερευνητικό πρόγραμμα.

ΤΖΙΜΗΣ

Σαν reality προηγούμενης δεκαετίας. Εικοσιτέσσερις κρατούμενοι μένουν κλεισμένοι για κάποιο διάστημα σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο, που παρακολουθείται παντού. Στην κυριολεξία παντού.

ΛΙΛΗ *(με έκπληκτη απορία, γέρνοντας προς τον Τζίμη, κοιτάζοντας τους άλλους)*

Ακόμη κι όταν κοιμούνται; Ακόμη κι όταν πάνε τουαλέτα;

ΤΖΙΜΗΣ *(με εμφανή διάθεση ειρωνείας, σαν να διηγείται ένα χαζό αστείο, ένα κακό ανέκδοτο)*

Ακόμη και τότε. Μέρα-νύχτα τους παρακολουθούν οι κάμερες. Το ξέρουν ότι παρακολουθούνται και κάνουν τα καλά παιδιά. Κάθε εβδομάδα η ψήφος μας διώχνει το πιο κακό παιδάκι. Ψηφίζουμε όλοι. Εμείς οι γιατροί, οι φύλακες, οι ίδιοι οι κρατούμενοι, οι εργαζόμενοι στο Π.Σ.Κ.Υ.Α. Όλοι. Ψηφίζουν όλοι, εκτός απ' τους εικοσιτέσσερις. Όποιος μείνει τελευταίος κερδίζει μείωση της ποινής του. *(και συμπληρώνει κοφτά και ειρωνικά)* Αν το κάναμε τηλεπαιχνίδι, θα ψηφίζαν και οι τηλεθεατές.

Όση ώρα ο Τζίμης εξηγεί, ο Άγγελος πλησιάζει τη Λίλη και παίρνει το πιπέρι.

ΛΙΛΗ *(απευθυνόμενη σε όλους)*

Απλό ακούγεται, σε τι χρησιμεύει δεν καταλαβαίνω...

ΑΓΓΕΛΟΣ *(πειρακτικά)*

Λίλη, πας να βγάλεις είδηση;

ΛΙΛΗ *(πλησιάζοντας το πρόσωπό του, δίνοντάς του ένα φιλί)*

Όχι καλέ μου, όχι. Αν ήθελα είδηση θα χρησιμοποιούσα άλλα μέσα. Θέλω να μάθω τι είναι τόσο σημαντικό που θα σε κρατήσει μακριά μου τη νύχτα από τα δεύτερα Χριστούγεννα που περνάμε μαζί.

ΝΙΝΑ *(κοιτάζοντας αυστηρά τον Τζίμη)*

Προσπάθεια επανένταξης για τους πιο απείθαρχους. Αυτό είναι όλο.

ΛΙΛΗ

Δηλαδή με το καρότο της μείωσης ποινής προσπαθείτε να κάνετε καλύτερους τους πιο απροσάρμοστους;

ΤΖΙΜΗΣ

Κάπως έτσι.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Έτσι, ακριβώς έτσι...

ΛΙΛΗ (με ύφος συνωμοτικό, σαν ν' ανακαλύπτει τις κρυφές προθέσεις τους)

Και υποθέτω πως όσοι ψυχίατροι συμμετέχουν σ' αυτό, παρακολουθώντας εννιά, τόσο πιο γρήγορα ανεβαίνουν στην ιεραρχία. Γι' αυτό δε χάνετε βάρδια... ούτε καν μέρες σαν τη σημερινή.

ΤΖΙΜΗΣ

Πώς φαίνεται ο έμπειρος δημοσιογράφος! Όσο πιο πολύ παρακολουθείς, τόσο πιο γρήγορα ανεβαίνεις. Παίρνεις προαγωγή, μπαίνεις στις συνεδρίες, κάνεις ερευνητικά πειράματα... ερευνητικά...

Πριν ολοκληρώσει τη φράση του, η Νίνα ρίχνει ένα ποτήρι νερό στον Άγγελο. Ρίχνεται πάνω του να τον καθαρίσει, με τα χέρια της τον ακουμπά παντού όπου έχει χυθεί νερό. Σηκώνεται και η Λίλη να δει, ξανακάθεται στη θέση της.

ΛΙΛΗ

Δεν είναι τίποτε. Άγγελε, βάλε το μπλε. Είναι σιδερωμένο. Στο κάγκελο του κρεβατιού. *(Και συνεχίζοντας προς τον Τζίμη)* Ερευνητικά πειράματα είπες;

ΤΖΙΜΗΣ

Ερευνητικά προγράμματα...

ΛΙΛΗ (σοβαρή)

Και δεν κάνετε κατάχρηση εξουσίας; Τους κρατάτε ενήμερους για τις πρακτικές σας;

ΑΓΓΕΛΟΣ *(αυστηρά, πηγαίνοντας προς το μέσα σπίτι για ν' αλλάξει ρούχα)*

Λίλη, Λίλη μην το κάνεις αυτό. Είμαστε εδώ για να ξεχάσουμε τη δουλειά.

ΛΙΛΗ

Συγγνώμη... με συγχωρείτε... *(κι αλλάζοντας θέμα φαινομενικά)*
Είχα λοιπόν τις προάλλες μια συνάντηση με τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης. Μ' εντυπωσίασε... δεν τον περίμενα τόσο άμεσο. Μου λέει κάποια στιγμή: «*η εξουσία και διαφθείρει και είναι αφροδισιακή. Μεγάλο στοίχημα να ξέρεις να μην ξεπερνάς τα όρια*». Το εννοούσε άραγε; Το εφαρμόζει ο ίδιος;

ΝΙΝΑ *(με ύφος που δε χωρεί αντιρρήσεις: χαμηλόφωνο, σίγουρο, άνετο)*

Εγώ πάντως διαφωνώ με τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης. Ας μη γελιόμαστε η εξουσία χαρίζει τα αγαθά της μόνο σ' όσους επιθυμούν να την υπηρετήσουν. Και προφανώς δεν εφαρμόζει ο ίδιος αυτό που είπε για να θολώσει τα μάτια μιας έγκριτης δημοσιογράφου.

Ο Άγγελος επιστρέφει με άλλο παντελόνι, ένα τάνγκο ακούγεται και η Νίνα σηκώνεται και παίρνει τον Άγγελο να χορέψουν. Πάνω στο χορό τυλίγει το μπρό της στο πόδι του Άγγελου και το χαϊδεύει από τις πατούσες μέχρι τους μηρούς. Ο Τζίμης ζητά από τη Λίλη να χορέψουν. Τα ζευγάρια λικνίζονται σε ρυθμούς τάνγκο. Τα φώτα χαμηλώνουν μέχρι να σβήσουν τελείως.

ΣΚΗΝΗ 3

Στην «Αίθουσα έλεγχου», οι επιστήμονες ελέγχουν τη συμπεριφορά των κρατουμένων μέσα από πολλαπλές οθόνες. Από το χώρο της πλατείας προχωρούν αργά προς τη σκηνή ο Άγγελος με τον Τζίμη. Συζητούν πριν μπουν στον εργασιακό χώρο.

ΤΖΙΜΗΣ *(σε τόνο και ύφος εμπιστευτικό)*
Άγγελε, να σε ρωτήσω;

ΑΓΓΕΛΟΣ
Ναι ρε, τι είναι;

ΤΖΙΜΗΣ
Στη φιλία μας ότι δε θα τσαντιστείς.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(αγχωμένος, αλλά φιλικός)*
Πες το. Πες το ντε ...έχουμε αργήσει.

ΤΖΙΜΗΣ
Δεν έχεις κουραστεί να λες ψέματα στη γυναίκα σου;

ΑΓΓΕΛΟΣ
Εσύ δεν έχεις κουραστεί να κρατάς μυστική τη σχέση σου με τη Νίνα; *(πιο απρόσωπα σαν τσιτάτο)* Στο κάτω-κάτω δεν της λέω ψέματα. Κρύβω τις ιδιαιτερότητες του προγράμματος. *(και αλλάζοντας σε πιο προσωπικό ύφος)* Έλα ρε Τζίμη, τι με ρωτάς τώρα... μπορώ να κάνω κι αλλιώς; Αλλά γιατί ρωτάς τώρα; Το συζητήσες με τη Νίνα;

Στην αίθουσα έλεγχου βρίσκεται ήδη η κυρία Τσακίρη, με ιατρική μπλούζα, και μετακινείται από μια οθόνη σε μια άλλη, δουλεύοντας εντατικά.

ΤΖΙΜΗΣ
Όχι, δε συζητήσα... μονολογούσε μόνη της... Η δικιά σου λέει εί-

ναι “φίρμα των μίντια”, μη μας ανάψει κανένα μπουρλότο...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Έλα ρε φίλε, τι λες τώρα, ακούς τη Νίνα; Δε μου ‘χεις εμπιστοσύνη;

Μπαίνουν και οι δύο στην «Αίθουσα ελέγχου» με βιαστικό βήμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Χρόνια πολλά! Καλά Χριστούγεννα!

ΤΣΑΚΙΡΗ *(η μοναδική γιατρός-ερευνήτρια στο κάτω επίπεδο της αίθουσας)*

Καλά Χριστούγεννα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πώς πάμε; Είναι όλοι εδώ;

ΤΣΑΚΙΡΗ *(τονίζει αυτά που λέει)*

Οι πάνω έχουν αλλάξει βάρδια όλοι. Εδώ λείπουν η Νίνα και ο “τυφλοπόντικας”.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(διαλλακτικά, με διάθεση κατανόησης)*

Σήμερα παραμονή θα έχουμε αργοπορημένους.

ΤΣΑΚΙΡΗ *(με υπόγεια ένταση)*

Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα να καθυστερείς κάποιον στη λήξη της βάρδιας του. Άλλοι το κάνουν, εγώ δεν μπορώ. Ποτέ δεν μπόρεσα. Είναι ζήτημα αρχής, σεβασμού στον συνάδελφο, ή ίσως αδυναμία, δεν ξέρω... Κι αν ήθελα θα έκανα πρωινές βάρδιες. Η εμπειρία μου το επιτρέπει. Η βάρδια “νεκροταφείου” είναι για τα στραβάδια. Κι έπειτα ο διευθυντής προγραμματισμού με γλυκοκοιτάει.

ΤΖΙΜΗΣ

Γιατί, εμείς είμαστε στραβάδια; Όχι βέβαια! Απλώς δεν έχουμε πάρει προαγωγή.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(πλησιάζοντας την κυρία Τσακίρη, που έχει ήδη σταθεί στο πόστο της, με ευγενικό τρόπο χειρισμού της διαφαινόμενης έντασης)*

Κυρία Τσακίρη, αφού το ξέρετε, τώρα με το «Big Brother» χρειάζεται συνεχής και έμπειρη παρακολούθηση. Κι έπειτα είμαι σίγουρος πως σας ενδιαφέρει ερευνητικά. Η πιθανότητα να γίνονται καλύτεροι μόνο και μόνο επειδή ξέρουν ότι παρακολουθούνται παντού έχει τεράστιο ενδιαφέρον μελέτης. Κι έπειτα δεν είναι πρόκληση η ιδέα να πετάξουμε τις αλυσίδες τους τελείως και σε κάθε περίπτωση; Να κυκλοφορούν παντού ελεύθερα; Σαν κανονικοί άνθρωποι; Ήδη έχουμε καταφέρει σχεδόν να τις καταργήσουμε και να κυκλοφορούν ελεύθεροι...

ΤΣΑΚΙΡΗ *(μιλά ξεχωρίζοντας τις λέξεις)*

Να κυκλοφορούν χωρίς μεταλλικές αλυσίδες, εννοείτε. Άλλο χωρίς αλυσίδες, άλλο ελεύθεροι. Το είπατε και μόνος σας: "ΣΑΝ κανονικοί άνθρωποι".

ΑΓΓΕΛΟΣ

Είδατε το βιβλίο συμβάντων;

ΤΣΑΚΙΡΗ *(με σιγουριά, χωρίς απολογητικό ύφος, δηλώνει συμβάντα)*

Όχι, δεν πρόλαβα. Τι να πρωτοκάνω; Άργησε η Νίνα κι έπρεπε να παρακολουθώ τις οθόνες της. *(και περισσότερο προς τον εαυτό της)* Περί δικαίου αίσθημα...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τι λέτε κυρία Τσακίρη;

ΤΣΑΚΙΡΗ *(πότε μισο-εμφατικά, απευθυνόμενη στους συναδέλφους της, πότε πιο ήπια προς τον εαυτό της)*

Λέω: Περί δικαίου αίσθημα... αν δεν το 'χεις μέσα σου τι να σου κάνουν οι κανονισμοί. Η δεσποινίς Νίνα μιλάει για κανονισμούς μόνο όταν δεν αφορά την ίδια. Πώς μπορείς να κοιτάς το συνάδελφο στα μάτια όταν λουφάρεις εις βάρος του; Περί δικαίου αίσθημα! Ασχέτως βαθμού, ασχέτως οικογενειακής κατάστασης. «Έχω δυο παιδιά», παραπονιέται ο "τυ-

φλοπόντικας” με τα χοντρά γυαλιά, «δεν μπορώ να ξενυχτώ». Εγώ δεν έχω παιδιά, αλλά τι σημαίνει, είμαι λιγότερο άνθρωπος, έχω λιγότερες ανάγκες; Ούτε εμένα μου αρέσει το ξενύχτι... δε μου αρέσει να παρακολουθώ τον ύπνο εγκληματιών που ίσως και να κάνουν κάτι ενδιαφέρον αν ξυπνήσουν παραγμένα. Όταν κοιμάμαι εγώ, οι άλλοι είναι ξύπνιοι και ζουν τη ζωή τους μακριά από μένα... Και δε μου αρέσει να δουλεύω βάρδια “νεκροταφείου” παραμονή Χριστουγέννων! Και να σας πω κάτι; Ν’ αργήσει ο “τυφλοπόντικας” να πω ότι Χριστούγεννα είναι τον καθυστέρησαν τα παιδιά του, κάτι με τα δώρα, κάτι με τις ευχές, αλίμονο παράλογη δεν είμαι. Αλλά η δεσποινίς Νίνα γιατί το ‘χει συνήθειο ν’ αργεί; Μου λέτε;

Ο Άγγελος κοιτάζει ερωτηματικά το Τζίμη. Αυτός κάνει ένα ακαθόριστο νόημα. Εκείνη τη στιγμή η Νίνα μπαίνει στην αίθουσα άνετη.

NINA

Καλησπέρα! Χρόνια πολλά! Συγγνώμη άργησα. *(εκφέρει το συγγνώμη όπως και το Χρόνια πολλά, χωρίς ν’ απολογείται ουσιαστικά, ακυρώνοντάς το)*

ΟΛΟΙ *(κάπως άχρωμα, χωρίς ενθουσιασμό)*

Καλησπέρα. Χρόνια πολλά.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(με έμφαση, μη προδίδοντας ότι είχαν δειπνήσει όλοι μαζί)*

Χρόνια πολλά!

NINA *(αγνοώντας την Τσακίρη)*

Χρόνια πολλά παλικάρια! Τι γίνεται; Πώς πάμε; Τι έχει για μένα απόψε;

ΤΖΙΜΗΣ *(άνετα, μη προδίδοντας ότι είναι ζευγάρι με τη Νίνα)*

Θα μας πει ο Άγγελος. Είναι αρχηγός Βάρδιας. Σήμερα, τέτοια μέρα, έχουν φάει καλά, τους αφήσαμε να πιουν και τα κρασάκια τους, αύριο θα γαμήσουν τις γυναίκες τους... λογικά πρέπει να έχουμε ήσυχη βραδιά.

ΤΣΑΚΙΡΗ *(απευθυνόμενη κυρίως σε Τζίμη και Άγγελο)*

Στο «Big Brother» έχουν κάνει γιορτή, κάνοντας τους θρήσκους, ελπίζοντας για τη νίκη και το μεγάλο μπόνους.

Ο Άγγελος πηγαίνει προς τις οθόνες, κάνει νόημα στη Νίνα να πλησιάσει. Η Νίνα πλησιάζει. Ο Τζίμης το ίδιο.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(δείχνοντας στην οθόνη)*

Κοιτάξτε. Ο απροσάρμοστος στο «Big Brother» έχει γυρίσει μόνος στο δωμάτιό του. Κοίτα, κοίτα τι παλαβομάρες κάνει... Ξέρει ότι τον βλέπουμε και συμπεριφέρεται επιτηδες τρελά για να μας τραβήξει την προσοχή. Ο επιδειξιμανής δολοφόνος δεν είναι; Εκτός παιχνιδιού, στο κανονικό κελί του, που δεν ξέρει ότι τον βλέπουν, συμπεριφέρεται διαφορετικά.

NINA

Τι κάνει συνήθως όταν είναι μόνος στο κελί του;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Κολλάει στον τοίχο κάτι ετικέτες με μια γκόμενα... τις μαζεύει από τα κουτιά του φαγητού. Την ίδια πάντα.

ΤΖΙΜΗΣ

Ναι, κι αν θυμάσαι της δίνει κι ένα φιλί πριν την κολλήσει.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(με την έμφαση της ξαφνικής ιδέας)*

Νίνα, μιας και το λέμε, για να δούμε τι έκανε πέρυσι τέτοια ώρα στο κελί του, που δεν ήξερε ότι τον παρακολουθούμε. Κατέβασε το αρχείο να δούμε τι έχουν καταγράψει οι κάμερες στα κελιά πέρυσι τα Χριστούγεννα.

NINA *(ανόρεχτα)*

Όλα; Για όλους;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Φυσικά όλα. Τους παρακολουθούμε όλους, τους μελετάμε όλους.

ΤΖΙΜΗΣ

Μια στιγμή ρε παιδιά. Πώς είμαστε χίλια τοις εκατό σίγουροι ότι δεν ψιλιάζονται κάτι;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τι δηλαδή;

ΤΖΙΜΗΣ

Ότι τους παρακολουθούμε στα κελιά τους, πάντα και παντού, τι άλλο. Πώς είμαστε σίγουροι ότι δε μας δουλεύουν όπως τους δουλεύουμε;

NINA *(με ανανεωμένο ενδιαφέρον)*

Απόλυτα σίγουροι. Το έχουμε διερευνήσει αυτό στις συνεδρίες. Κοιμούνται τον ύπνο του δικαίου.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(χωρίς αντιπαλότητα)*

Προφανώς ρε Τζίμη. Τι κουφή απορία είν' αυτή στα καλά καθούμενα. Νίνα κατεβάξεις, σε παρακαλώ, ολόκληρο το περσινό αρχείο;

ΤΖΙΜΗΣ *(με συγκρατημένη ένταση, κυρίως προς τη Νίνα)*

Εγώ πάντως την έχω αυτήν την απορία και κάποιος που μπαίνει συνεδρίες καλό θα ήταν να μου εξηγήσει. Κι ανάμεσά μας μόνο η Νίνα μπαίνει συνεδρίες... αν και ομόβαθμή μας.

NINA *(με φωνή σε ελεγχόμενο νάζι, σχεδόν φλερτάροντας τον Άγγελο και αποφεύγοντας τον Τζίμη)*

Να γίνει αύριο; Να έχουμε προετοιμαστεί κι εμείς;

ΑΓΓΕΛΟΣ *(επιμένοντας σταθερά, παρά το προκλητικό παρακλητικό νάζι της Νίνας)*

Όχι Νίνα. Τώρα. Αύριο οι ημερήσιες βάρδιες θα έχουν πολλή δουλειά με τα επισκεπτήρια.

NINA

Ok boss! Θέλεις και κοινόχρηστους;

ΑΓΓΕΛΟΣ *(σε ύφος αναλυτικό για να γίνει σαφής η πρόθεσή του)*

Δε με νοιάζουν οι κοινόχρηστοι χώροι. Εκεί αναπαράγουν τη συνθησιμένη συμπεριφορά τους. Μ' ενδιαφέρει να συγκρίνουμε τι έκαναν πέρυσι τέτοια μέρα και ώρα στα κελιά τους που δεν ήξεραν ότι καταγράφονται και τι κάνουν τώρα στα δωμάτια του Big Brother που ξέρουν ότι τους βλέπει όλη η φυλακή.

ΤΖΙΜΗΣ *(υποκρίνεται τον αυθόρμητο)*

Πω-πω παιδιά, τρομερό να είσαι θέαμα και να το ξέρεις, κι ακόμη πιο τρομερό, εφιαλτικό δηλαδή, να είσαι θέαμα και να μην το ξέρεις... Να κάτι τέτοια προτείνει ο Άγγελος και παίρνει προαγωγές. Άγγελε, ένα-δυο μηνάκια ακόμη και ανεβαίνεις συνεδρίες.

Η Νίνα πηγαίνει εκεί που κάθεται ο Άγγελος και τον καϊδεύει στην πλάτη στοργικά.

NINA

Ο Άγγελος είναι απόλυτα αφοσιωμένος στο πρόγραμμα. Και ιδέες έχει, και δουλευταράς είναι, οπότε και προαγωγή του αξίζει, και αύξηση και όλα.

ΤΣΑΚΙΡΗ

A! Εδώ συμφωνώ απόλυτα.

NINA

Ζηλεύεις Τζιμάκο;

ΤΖΙΜΗΣ

Τι να ζηλέψω ρε παιδιά... Δεν έχω να ζηλέψω τίποτε. Το πρόγραμμα λειτουργεί μια χαρά όπως είναι. Τη δουλειά μου την κάνω, και καλά μάλιστα, τα λεφτά μου τα παίρνω, αφήνω σ' εσάς τις σούπερ ιδέες και τις προαγωγές.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(με σταθερό επαγγελματισμό)*

Κυρία Τσακίρη, σήμερα εσείς είστε υπεύθυνα για το Big Brother. Τζιμη έχεις τη γενική εποπτεία για τους υπόλοιπους κρατούμενους. Νίνα θέλω τα περσινά αρχεία. *(και πιο προσωπικά στην κυρία Τσακίρη)* Αν ήταν στο χέρι μου, θα σας άφηνα να φεύγατε νωρίτερα, θα σας μείωνα τον αριθμό των οθονών. Δεν είναι όμως. Το ξέρετε καλά. Κι έπειτα μου δίνει δύναμη το πόσο πονάτε τη δουλειά σας.

ΤΖΙΜΗΣ

Και δεν είστε καλή μόνο στη δουλειά σας κυρία Τσακίρη.

ΤΣΑΚΙΡΗ *(παραξενεμένη)*

Δηλαδή; Τι εννοείς;

ΤΖΙΜΗΣ

Θαυμάζω τον τρόπο που αντιδράτε όταν σας μπάνει η Νίνα.

ΤΣΑΚΙΡΗ

Η Νίνα ως πιο νέα νομίζει πως έχει τον κόσμο στα πόδια της. Έτσι δεν είναι Νίνα;

ΤΖΙΜΗΣ

Να είδατε! Αυτό εννοώ.

NINA

Μα αυτή είναι η γοητεία μου μωρά μου... Που νομίζω πως έχω τον κόσμο κάτω από τα πόδια μου!

Λέγοντας αυτήν την ατάκα πλησιάζει και ρίχνει ένα φευγαλέο βλέμμα στις οθόνες της Τσακίρη. Η Τσακίρη τακτοποιεί τα χαρτομάντηλά της και την αγνοεί επιδεικτικά. Τα φώτα σβήνουν.

ΣΚΗΝΗ 4

Από το βάθος της σκηνής εμφανίζεται ένας κρατούμενος με μπλε φόρμα (μπορεί να προβάλλεται ταυτόχρονα η ίδια δράση σε video wall):

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ Α

Νερό, θέλω νερό, πολύ νερό. Να πιω, να κολυμπήσω. Θάλασσα ολόκληρη θέλω, θάλασσα! Να με πάτε στη θάλασσα. *(και ουρλιάζοντας πια συγκλονίζοντας το διπλανό του)* Νερό!!! Πηγαίνετέ με στο νερό!!! Θέλω να κολυμπήσω σας λέω!!!

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ Β

Τι έπαθες, τρελάθηκες ξαφνικά;

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ Α

Θάλασσα, να με πάτε στη θάλασσα!!! Σας ικετεύω

ΣΚΗΝΗ 5

Τα φώτα ανάβουν. Αίθουσα συνεδριάσεων Π.Σ.Κ.Υ.Α. Ο Άγγελος με τη Νίνα, μόνοι τους, συζητούν όρθιοι σε μια γωνιά της αίθουσας σε ύφος συνωμοτικό.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Νίνα, πώς έγινε αυτό; Εσύ είσαι εξπέρ στους υπέρηχους.

ΝΙΝΑ

Τι να πω! Περίεργο πράγμα το μήκος κύματος. Ο ένας να χτυπιέται και να ζητάει να τον ρίξουν στη θάλασσα κι ο άλλος ατάραχος. Ίδια ένταση, διαφορετικός οργανισμός, διαφορετικό αποτέλεσμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Νίνα, η ένταση ήταν ανεπίτρεπτα υψηλή. Οι κανονισμοί είναι σαφείς. Οι υπέρηχοι εφαρμόζονται κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις που τις ξέρεις καλύτερα από τον καθένα. Τι συνέβη; Θέλω να ξέρω.

ΝΙΝΑ *(επιθετικά και ερωτικά ταυτόχρονα)*

Ωραία λοιπόν. Θα σου πω. Ήμουν προβληματισμένη με τις σημερινές αξιολογήσεις του τομέα... Κάτι άκουσα πως ο Τζίμης δε θα πάρει προαγωγή για συνεδρίες... τέλος πάντων έδωσα λάθος εντολή για τους υπέρηχους. Δεν το έκανα επιτήδες, ούτε για πειραματισμό. Αλήθεια σου λέω. Μη με κοιτάς σαν να το έκανα επιτήδες.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Το πείραμα θα ήταν καλύτερο από το λάθος. Εδώ που είμαστε δε συγχωρούνται λάθη.

ΝΙΝΑ *(ναζιάρικα, με ύφος μοιραίας που ξέρει ότι είναι μοιραία)*
Συγχωρούνται οι πειραματισμοί;

ΑΓΓΕΛΟΣ *(θέλοντας να μετριάσει την επίπληξη)*

Ε... εντάξει... Πειραματικό Κέντρο είμαστε Νίνα... Αλλά μην ξεχνάς, ο πειραματισμός θέλει προσοχή. *(και μαζεύοντας την επιείκειά του)* Όχι Νίνα, όχι. Δεν παίζουμε μ' αυτά. Μόνο ο εγκεκριμένος πειραματισμός επιτρέπεται. Μιας και το ανέφερες... για μένα άκουσες κάτι;

NINA

Εσύ πιθανότατα έχεις υψηλή αξιολόγηση.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Που σημαίνει θα μπω συνεδρίες;

NINA

Πιθανότατα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Καλά, εσύ πού τα ξέρεις αυτά; Τι άλλο ξέρεις;

NINA

Μην ξεχνάς, λόγω γνώσης στους υπέρηχους μπαίνω συνεδρίες όταν χρειάζεται... Ε... όλο και κάτι παίρνει τ' αυτί μου.

Ενώ ο Άγγελος δείχνει να θέλει να μάθει κι άλλα, μπαίνει στην αίθουσα ο Τζίμης. Πλησιάζει Νίνα και Άγγελο.

ΤΖΙΜΗΣ

Αν ήξεραν ότι τους βομβαρδίζουμε με υπέρηχους θα γινόταν επανάσταση εδώ μέσα.

NINA *(χωρίς ν' αφήνει περιθώρια αντίλογου, ανακτώντας έναν ισχυρό δυναμισμό)*

Υπέρηχοι ή όχι υπέρηχοι, μια χαρά περνάνε τα καθάρματα εδώ μέσα. Αλλού οι μισοί θα είχαν καθαρίσει τους άλλους μισούς. Και μη μου βγάζεις απωθημένα επειδή χωρίσαμε. Στο κάτω-κάτω σ' αυτόν ειδικά τον τομέα είμαι ανώτερή σου.

ΤΖΙΜΗΣ

Μπα! Από πότε; Πήρες προαγωγή;

ΝΙΝΑ

Θα σου 'λεγα τώρα κάτι, αλλά δε βαριέσαι. Τρόπος του λέγειν. Ως γνώστης των υπέρηχων είμαι σε άλλη βαθμίδα. Αν και στον ίδιο βαθμό μ' εσάς. Σας αφήνω είμαι ψόφια. *(φεύγει δυναμικά για να κόψει τη συζήτηση)*

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πάντως αύριο πρέπει να ενημερώσουμε να κάνουν οπωσδήποτε "καλωδίωση" και στους δύο.

ΝΙΝΑ

Οκ! Θα ενημερώσω εγώ. Καληνύχτα.

Η Νίνα μαζεύει τα πράγματά της και φεύγει. Οι άντρες παρακολουθούν τις κινήσεις της.

ΤΖΙΜΗΣ

Τι είπε ρε το γύναιο;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Συνέβη κάτι; Εννοώ συνέβη κάτι μεταξύ σας;

ΤΖΙΜΗΣ

Τι είπε το γύναιο;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Χωρίσατε!

ΤΖΙΜΗΣ

Ναι. Στρέφει αλλού το ενδιαφέρον της. Αλλά τι είπε; Ότι είναι ανώτερη από μένα;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Όχι, είπε ότι αν και στον ίδιο βαθμό μ' εμάς, είναι σε άλλη βαθμίδα λόγω των υπερήκων.

ΤΖΙΜΗΣ

Έλα μωρέ. Φαίνεται το πράγμα. Σίγουρα την πηδάει κάποιος απ' τους Ανώτερους. Με τέτοιο λάθος σαν το σημερινό εμείς θα 'χαμε πάρει πόδι. Και είδες θράσος: *(μυμούμενος το στυλ της Νίνας)* «Στο κάτω-κάτω είμαι ανώτερή σου». Μπορείς να μου εξηγήσεις πώς είναι ανώτερή μας; Το ότι ξέρει από υπέρηκους την καθιστά ανώτερη που μπαίνει στις συνεδρίες;

ΑΓΓΕΛΟΣ *(προσπαθώντας ν' αλλάξει κουβέντα)*

Στο δείπνο μας, ήσασταν μια χαρά. Τι μεσολάβησε από τα Χριστούγεννα μέχρι σήμερα;

ΤΖΙΜΗΣ

Φλερτάρει τους πάντες... αν είναι δυνατόν. Μη μου πεις ότι δεν το παρατήρησες πώς σε γλυκοκοιτάζει. Καμμένη Λίλη και να 'ξερεις... Είμαι σίγουρος ότι θα σου την πέσει, αν δεν το 'χει κάνει ήδη. Και σου υπογράφω, βάζω ό,τι στοίχημα θες πως δε θα μπορέσεις να της αντισταθείς. Βλέπω το βλέμμα σου πάνω της... Πάντως αν θέλεις να ξέρεις, έχεις περισσότερες πιθανότητες αν της αρνηθείς.. Τέτοιου είδους γυναίκες τις έλκουν τα όχι και όχι τα ναι.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(προβληματισμένος)*

Δηλαδή χωρίσατε;

ΤΖΙΜΗΣ

Τόσο ασυγκράτητος... Ε βρε Άγγελε, άσε πρώτα να κηδέψουμε το νεκρό και μετά ορμάς στην περιουσία...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τι λες μωρέ Τζίμη; Τέλος πάντων... ας τ' αφήσουμε αυτά. Μπαίνουμε σε φάση κρίσης. Ας έχουμε καθαρό μυαλό. Συνέλευση του τομέα είναι. Ας κάνουμε καλή εντύπωση. Τι λες; Ποια έρευνα έχεις ετοιμάσει;

ΤΖΙΜΗΣ

Ήπια πράγματα. Ζητήματα συμπεριφοράς σε καθεστώς πίεσης. Προτιμώ να είμαι αφανής.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Γιατί ρε Τζίμη γιατί; Ποιος άλλος αξίζει να εξελιχθεί πιο πολύ από σένα; Τι διάολο τις ήθελες τις σπουδές στο εξωτερικό αν είναι να μην τις χρησιμοποιείς;

ΤΖΙΜΗΣ

Τι λες μωρέ Άγγελε. Δε βλέπεις; Το σύστημα αξιών εδώ είναι άλλο... Αν είσαι αχρείος σαν τη Νίνα προχωράς. Αν πας με το σταυρό στο χέρι την πάτησες. Ποιος ν' αναγνωρίσει τι και σε ποιον... Ποιος κάνει καλό, σε ποιον και για ποιο σκοπό... Τους "Ανώτερους" σπάνια τους βλέπουμε, αυτό κάτι δεν λείπει; Έχεις δει εσύ ποτέ αυτούς που χαράσσουν τις κατευθύνσεις; Μας έχουν βάλει εδώ πέρα να παρακολουθούμε εγκληματίες και νομίζουμε πως κάνουμε θεάρεστο έργο... Εσένα σ' αρέσει ότι ένας από τους όρους είναι να ψυχαναλύουν κι εμάς;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Δε με πειράζει καθόλου, ίσα-ίσα μπορεί και να με βοηθάει.

ΤΖΙΜΗΣ

Παρακολουθούμε κάνοντας πειράματα. Πειραματιζόμαστε παρακολουθώντας...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μα η παρακολούθηση είναι μια ιδέα που μπορεί να υπάρξει για το κοινό αγαθό. Ακόμα και οι θρησκείες βασίζονται σ' αυτήν την ιδέα. Ο Θεός -αν υπάρχει- είναι πάνσοφος, πανάγαθος και βλέπει. Αλίμονο αν δεν έβλεπε. Αλίμονο αν δεν ήξερε.

ΤΖΙΜΗΣ

Δεν θα έλεγες τα ίδια αν ήσουν εσύ αυτός που παρακολουθούσαν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Αν αυτός που με παρακολουθούσε ήταν Θεός δεν θα είχα αντίρρηση.

ΤΖΙΜΗΣ

Το λες εκ του ασφαλούς.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μπορεί να το λέω εκ του ασφαλούς, αλλά ξέρω επίσης πως όταν λέω «Θεέ μου, βοήθα με», εύχομαι να με παρακολουθεί.

ΤΖΙΜΗΣ

Όταν όμως γαμάς δεν εύχεσαι, ούτε θες να σε παρακολουθεί. Αυτό ονομάζεται ιδιωτικότητα, δηλαδή ατομική ελευθερία.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ελευθερία, δηλαδή ουτοπία. Κι εμείς που εδώ μέσα είμαστε κάτι σαν θεοί, μήπως είμαστε ελεύθεροι; Παντογνώστες είμαστε, η συνεχής παρακολούθησή μας κάνει παντογνώστες. Παντοδύναμοι δεν απέχουμε πολύ να γίνουμε μέσω των συσκευών, των χαπιών και των συνεδριών. Μόνο αθάνατοι δεν πρόκειται να γίνουμε.

ΤΖΙΜΗΣ

Άρα έρχεσαι στα λόγια μου. Κι αφού δεν μπορούμε να γίνουμε αθάνατοι, ας γίνουμε τουλάχιστον αγαθοί.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Γιατί δεν είμαστε αγαθοί; Αυτό είναι το πρόβλημα με σένα. Δεν πιστεύεις στο πρόγραμμα. Ή πιστεύεις και δεν πιστεύεις. Δεν ξέρω, κάτι ώρες δεν μπορώ να σε καταλάβω. Θέλω όμως να σε πείσω. Θέλω να σε πείσω ρε γαμώ το. Μαζί είμαστε. Μαζί ήρθαμε. Μαζί είμαστε σ' αυτό. Αν πούμε πως η δουλειά μας δεν είναι παρεμβατική, αλλά μόνο διαγωνιστική. Και με στόχο την καλύτερη καθημερινότητα των κρατουμένων, το λιγότερο πόνο...

ΤΖΙΜΗΣ

Τι λες ρε Άγγελε, τους ποτίζουμε με ψυχοφάρμακα και τους βομβαρδίζουμε με υπερήχους και είναι μόνο για διάγνωση; Μεταξύ μας τουλάχιστον ας μην κοροϊδευόμαστε... Ας είμαστε ειλικρινείς. Εγώ σου λέω και γράψε την ημερομηνία, σύντομα ο ρόλος μας θα γίνει πιο παρεμβατικός, οπότε διερωτάται κανείς αν αυτό δεν ήταν σχέδιο τους απ' την αρχή.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τζίμη, ποτέ μου δεν χώνεψα θεωρίες συνομοσίας. Είναι επικίνδυνες. Χρησιμοποιούνται από δικτάτορες για να πετύχουν τους σκοπούς τους. Στάλιν και Χίτλερ μου θυμίζει.

ΤΖΙΜΗΣ

Γιατί αυτό που κάνουμε εμείς εδώ δεν είναι ολοκληρωτισμός;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Άσ' το... Σε λίγο μπαίνουμε μέσα. Δε θέλω να μπούμε μαλωμένοι.

ΤΖΙΜΗΣ

Ούτ' εγώ θέλω. Δεν έχω άλλο φίλο εδώ. Κι αν εκνευρίζομαι είναι γιατί θέλω ν' αναρωτιόμαστε για το ρόλο μας, αυτό μόνο θέλω.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Δεν σε κρατάει κανείς με το ζόρι ρε φίλε. Μπορείς να φύγεις. Μέχρι να κριθείς άξιος για συνεδρίες μπορείς να φύγεις ανώδυνα.

ΤΖΙΜΗΣ

Ε όχι ρε Άγγελε, όχι κι έτσι... Από σένα δεν περίμενα τέτοια αντιμετώπιση. Σου θυμίζω μαζί ήρθαμε, για τους ίδιους λόγους ήρθαμε.

Πάει να φύγει, ο Άγγελος αισθάνεται άσχημα και τον προλαβαίνει.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Κάτσε ρε. Κάτσε ρε που αρπάζεσαι αμέσως. Συγγνώμη, πραγματικά συγγνώμη, γίνομαι μαλάκας κάτι ώρες. Έλα... Έλα ρε Τζίμη μη γίνε-

σαι εσύ μαλάκας τώρα. Είμαι αγχωμένος με την αξιολόγηση.

Ο Τζίμης επιστρέφει. Από ένα μεγάφωνο ακούγεται μια ψηφιοποιημένη γυναικεία φωνή:

ΦΩΝΗ

Οι υπεύθυνοι για τη μελέτη «Ζητήματα συμπεριφοράς σε καθεστώς πίεσης» να προσέλθουν στη συνεδρίαση.

ΤΖΙΜΗΣ

Μπαίνω, μπαίνω

ΑΓΓΕΛΟΣ

Καλή επιτυχία, καλή επιτυχία ρε φίλε...

Ο Τζίμης μπαίνει στην αίθουσα συνεδριάσεων. Τα φώτα χαμηλώνουν. Ο Άγγελος προχωρά στο μπροστινό μέρος της σκηνής, κάθεται κάτω και συνομιλεί με τον εαυτό του.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Α ρε Τζίμη... Α ρε Τζίμη... Κάτι κατάλαβες, κάτι δεν κατάλαβες... Δεν ξέρω αν έχεις καταλάβει ότι δε θα εξελιχθείς και δε σε νοιάζει ή δε σε νοιάζει έτσι κι αλλιώς. Για τη Νίνα κατάλαβες όμως... Με αναστατώνει, μου έχει γίνει έμμονη ιδέα, τη θέλω... τη θέλω παθιασμένα. Την έχω αγγίξει δέχθη τυχαία. Με έχει αγγίξει με το στήθος της σκύβοντας πάνω μου. Έχω μυρίσει τα μαλλιά της, την έχω φαντασιωθεί σε κάθε πιθανή στάση. Έχω πιει δυο καφέδες μαζί της στο κυλικείο. Τρεις με τη σημερινή. Αυτή είναι όλη κι όλη η σχέση μας. Και φυσικά η νύχτα των Χριστουγέννων. Εκείνο το ταγκό. Αν το υπολογίσω. Τότε δεν έδωσα σημασία. Τώρα τη θέλω σαν τρελός. Τι μου συμβαίνει; Δεν ξέρω αν η Νίνα είναι μια μανία για να ξεφύγω από δω, ή μια μανία για να κωθώ ακόμα πιο πολύ μέσα σ' αυτό που λέγεται Π.Σ.Κ.Υ.Α.

ΣΚΗΝΗ 6

Από το σκοτάδι ακούγεται μια φωνή επιβλητική.

ΦΩΝΗ

Όλοι οι κρατούμενοι στο χώρο συγκέντρωσης.

Ήχοι από μεταλλικές πόρτες που ανοιγοκλείνουν, φωνές, θόρυβοι, βήματα, σκόρπιες φράσεις εδώ κι εκεί. Τα φώτα ανάβουν. Η Λίλη στην άκρη της σκηνής κρατώντας ένα μικρόφωνο. Απευθύνεται στο κοινό.

ΛΙΛΗ

Πειραματικό, Σωφρονιστικό Κατάστημα, Υψίστης Ασφαλείας. Το περιβόητο Π.Σ.Κ.Υ.Α. Ένα από τα πέντε στην Ένωση, το μόνο στη χώρα μας. Όλοι το έχετε ακούσει, ακόμη κι αν δεν ξέρετε πώς ακριβώς λειτουργεί. Η ίδρυσή του είχε ξεσηκώσει θύελλα συζητήσεων και αντιδράσεων. Οι δεξιοί πιστεύατε ότι το νέο είδος φυλακής δεν είναι παρά ξενοδοχείο υψηλών προδιαγραφών. «Επιβραβεύει την εγκληματική συμπεριφορά». Έτσι είπατε. Οι αριστεροί είδατε ένα ακόμη οργανωμένο σχέδιο για την καθυστάση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Εδώ και τρία χρόνια το πρόγραμμα εφαρμόζεται κανονικά. Κι εγώ, η Λίλη Σαραντίδη από το κανάλι Κρόνος κατάφερα να μπω μέσα και να δω. Το ρεπορτάζ που θα παρακολουθήσετε είναι το πρώτο που έγινε ποτέ από την ίδρυση των ΠΣΚΥΑ. Το πρώτο ρεπορτάζ σε όλη την Ένωση.

Τα φώτα σβήνουν ακούγεται μια πόρτα να ξεκλειδώνει κι ένας άντρας να λέει:

ΦΩΝΗ *(στο σκοτάδι)*

Περάστε κυρία Σαραντίδη... είναι τιμή μας που είστε εδώ... σας διαβάζουμε, σας βλέπουμε στην τηλεόραση.

ΦΩΝΗ

Οι κρατούμενοι να βαδίζετε ανά δύο. Ήρεμα και πειθαρχημένα, να κατευθυνθείτε προς την αίθουσα τελετών.

ΣΚΗΝΗ 7

Τα φώτα ανάβουν. Η κυρία Τσακίρη στέκεται δίπλα σε έναν κρατούμενο, που κάθεται στην άκρη ενός τραπεζιού συνεδριάσεων. Στην άλλη πλευρά περιμένει όρθια η Νίνα. Η Λίλη μπαίνει στο χώρο.

ΝΙΝΑ (εγκάρδια)

Καλώς ήρθατε. Καλώς ήρθες Λίλη.

ΛΙΛΗ (με καχυποψία, αναλογιζόμενη τι μπορεί να κρύβεται)

Εντύπωση μου κάνει ο χώρος σας. Αστράφτει. Μπράβο. Κελιά, αίθουσες ψυχαγωγίας, αθλητικές εγκαταστάσεις, όλα, τουαλέτες, μαγειρεία, ακόμη και οι υπάιθριοι χώροι λάμπουν. Σαν ιδιωτικό νοσοκομείο.

ΝΙΝΑ (με χαμόγελο ευγένειας)

Είμαστε περήφανοι, δεν το κρύβουμε.

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ

Το καλύτερο είναι που η τουαλέτα κλείνει και μπορείς να χέξεις ανενόχλητος. Κι άμα θες τον παίζεις κιόλας.

Η κυρία Τσακίρη που συνοδεύει τον κρατούμενο κάνει να επέμβει, αλλά παραμένει στη θέση της βλέποντας πως η κατάσταση είναι υπό έλεγχο.

ΛΙΛΗ (με μικρό δισταγμό λίγο πριν ολοκληρώσει τη φράση)

Είναι αλήθεια ότι σας αφήνουν να δέχεστε πόρνες;

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ

Καλά πληροφορημένη είσαι. Μια φορά την εβδομάδα οπωσδήποτε γαμάμε τις πουτάνες. Α ναι, και Χριστούγεννα, Πάσχα κι όταν γιορτάζουμε. Άμα έχεις γυναίκα ή γκόμενα που σε θέλει ακόμα, τη βρίσκεις μ' αυτές. Έριξα ένα γαμήσι τα Χριστούγεννα που αναστάναξε η φυλακή ολόκληρη. Θες να σου πω;

ΝΙΝΑ *(με αναπάντεχη ευγένεια)*

Όχι, όχι Αιμίλιε, δε θέλουμε.

Η κυρία Τσακίρη κοιτά έκπληκτη τη Νίνα και κάνει ένα απαλό χάδι στην πλάτη του κρατούμενου.

ΛΙΛΗ *(πάλι με δισταγμό που μοιάζει με κατανόηση απέναντι στον κρατούμενο)*

Κι άμα είσαι ομοφυλόφιλος τι κάνεις; Δέχεστε κι αρσενικές πόρνες;

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ

Από τέτοιους δεν έχουμε. Άμα σε τσακώσουν με άντρα σε διώχνουν σε κανονική φυλακή. Και κανείς δε θέλει να φύγει... Με πιάνεις;

ΛΙΛΗ *(αναπάντεχα τολμηρή, κοιτάζοντας τον κρατούμενο και τις δύο ψυχιάτρους)*

Τι είναι αυτά τα σημάδια στο πρόσωπό σας;

Ο κρατούμενος σκώνεται από την καρέκλα του, τη σπρώχνει πίσω και κατευθύνεται προς τη Λίλη. Η κυρία Τσακίρη ταυτόχρονα πάει πίσω του κατευναστικά.

ΛΙΛΗ

Αφήστε τον, αφήστε τον να μου πει

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ *(σε απόσταση αναπνοής από τη Λίλη, με την κυρία Τσακίρη πίσω του να του κρατά το ένα χέρι και να τον ακουμπά στην πλάτη, ενώ η Νίνα βρίσκεται σε κατάσταση ψύχραιμης ετοιμότητας)*

Τα Χριστούγεννα, πριν καλά-καλά διώξω την πουτάνα, ορμά στο κελί ο αποπάνω μου και μου ξεσκίζει το πρόσωπο. Με κάτι τριαντάφυλλα. Κάτι αγκάθια να! Βλέπεις; Τα βλέπεις τα σημάδια; Όλα τα αιχμηρά τα κλειδώνουν. Αυτός βρήκε αυτό. Γιατί; Τρελάρας που νόμιζε ότι του σκότωσα τη μάνα.

ΛΙΛΗ

Τη σκότωσες;

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ

Τη γυναίκα μου σκότωσα γιατί πηδίοτανε.

ΛΙΛΗ *(προς τη Νίνα)*

Άρα έχουμε φαινόμενα βίας.

NINA

Πολύ περιορισμένα.

Ξαφνικά ο κρατούμενος αρχίζει να μπαίνει σε κατάσταση υπερδιέγερσης.

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ *(επαναλαμβάνει τη φράση της Λίλης επιθετικά)*

“Άρα έχουμε φαινόμενα βίας.” *(προς τη Νίνα)* Χάπια, καλώδια, καλώδια, χάπια, πουτάνα, πουτάνα.

NINA *(με συνωμοτική χροιά)*

Αιμίλιε σταμάτα! Σσστ!

ΛΙΛΗ

Τι χάπια;

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ *(κοιτώντας τη Νίνα)*

Καλώδια, χάπια με τις χούφτες, με τις χούφτες, σε είδα να γαμιέσαι, σε είδα να γαμιέσαι...

NINA

Γίνεται παραληρηματικός. Κυρία Τσακίρη πάρτε τον, πάρτε τον.

Κυρία ΤΣΑΚΙΡΗ *(με ιδιαίτερο, πολύ κατευναστικό τρόπο)*

Έλα, έλα Αιμίλιε, πάμε να καπνίσουμε. Το θέλουμε ένα τσιγαράκι τώρα δεν το θέλουμε;

Η κυρία Τσακίρη απομακρύνει τον κρατούμενο, ο οποίος υπάκουα κατεβαίνει τη σκηνή, συνεχίζοντας να λέει τα δικά του.

NINA (με διάθεση να εξηγήσει, να εξάρει το πρόγραμμα)

Βλέπετε; Θερμό ανίκητο η ανθρώπινη φύση... παντού και πάντα. Εσείς οι δημοσιογράφοι καταγράφετε, αλλά εμείς τα ζούμε καθημερινά στο μεδούλι μας. Και μην ξεχνάς, μιλάμε για βαρυποίνιτες εγκληματίες. Όλοι τους έχουν αφαιρέσει ανθρώπινη ζωή. Απαραίτητο κριτήριο για να μπει κάποιος στο πρόγραμμα.

ΛΙΛΗ

Αναρωτιέμαι γιατί. Μήπως είναι άλλοθι για να τους βασανίζετε;

NINA (χωρίς να ενοχλείται από την ερώτηση, χωρίς να προσέχει τις λέξεις που χρησιμοποιεί)

Αν θεωρείς βασανιστήριο το ότι τους παρέχουμε συνεχή φροντίδα και παρακολούθηση, τότε ναι, τους βασανίζουμε.

ΛΙΛΗ

Παρακολούθηση; Α, γι' αυτό οι κάμερες... Κάμερες υπάρχουν παντού;

NINA (διευκρινίζοντας απλά)

Δεν εννοούσα αυτό λέγοντας παρακολούθηση. Ιατρική παρακολούθηση εννοούσα.

ΛΙΛΗ

Ναι, ναι, αλλά υπάρχουν και κάμερες;

NINA

Μόνο στους κοινόχρηστους χώρους και σε εμφανή σημεία. Όλοι γνωρίζουν ότι υπάρχουν, όλοι γνωρίζουν πού βρίσκονται. Στα λουτρά δεν υπάρχουν κάμερες, στα ιατρεία δεν υπάρχουν κάμερες.

ΛΙΛΗ

Υπάρχουν στα κελιά;

ΝΙΝΑ

Όχι, φυσικά όχι.

ΛΙΛΗ

Στις συνεδρίες;

ΝΙΝΑ

Όχι.

ΛΙΛΗ

Συμμετέχεις σε συνεδρίες;

ΝΙΝΑ

Βεβαίως.

ΛΙΛΗ

Οπότε ξέρεις τι γίνεται εκεί...

ΝΙΝΑ

Οι συνεδρίες είναι το κοινό μυστικό μας με τους κρατούμενους. Σ' εμάς μπορούν ν' αφεθούν, ν' ανοίξουν τα μέσα τους, να μην είναι κουμπωμένοι. Γι' αυτό είμαστε αντίθετοι με τις κάμερες στο χώρο των συνεδριών.

ΛΙΛΗ

Πες μου για τις συνεδρίες...

ΝΙΝΑ

Χωρίς τις συνεδρίες δε θα είχε νόημα αυτό το νέο είδος φυλακών. Κάθε μέρα για δύο ώρες τουλάχιστον κάνουν θεραπεία σε μικρές ομάδες. Εκεί όλοι τα λένε όλα σε όλους. Αυτή είναι η ιδέα. Και πρόσεξε μιλάνε ελεύθερα, χωρίς κάμερες και μαγνητόφωνα.

ΛΙΛΗ

Θέλω να παραβρεθώ σε κάτι τέτοιο.

ΝΙΝΑ

Μα εδώ που είμαστε είναι χώρος συνεδριών!

ΛΙΛΗ

Και καθόσαστε γύρω από αυτό το τραπέζι;

ΝΙΝΑ

Γύρω από αυτό το τραπέζι! Ναι!

ΛΙΛΗ

Και χωρίς χειροπέδες;

ΝΙΝΑ

Έχουμε κατακτήσει να μην χρειάζονται χειροπέδες τις περισσότερες φορές.

ΛΙΛΗ

Και πώς επιβάλλετε πειθαρχία μέσα σε εγκληματίες. Μήπως τα χάπια που είπε ο κρατούμενος είναι η λύση σας για να τους κρατάτε σε καταστολή;

ΝΙΝΑ *(σε πολύ φιλικό τόνο, με μια πολύ μετρημένη δοτικότητα)*

Τα χάπια είναι μια ιατρική λύση. Απολύτως απαραίτητη σε μεγάλο ποσοστό λόγω των ψυχασθενειών... καταλαβαίνεις... Ο Αιμίλιος ας πούμε είναι σχιζοφρενής. Δε φταίει αυτός που είναι έτσι. Η φύση συχνά κάνει λάθη... Γιατί να υποφέρει. Κι έπειτα το πρόγραμμά μας είναι εγκεκριμένο από την Ένωση, τον ιατρικό σύλλογο, την ψυχιατρική εταιρεία και την απόλυτα το σύνταγμα και τους νόμους. Αν αυτό εννοείς...

ΛΙΛΗ

Δεν αμφιβάλω γι' αυτό. Απλώς θέλω να μάθω πώς λειτουργεί.

NINA

Μπορώ να σου δείξω αν θέλεις.

ΛΙΛΗ

Ε... Δηλαδή;

NINA *(ήπια και σχεδόν τρυφερά)*

Προφανώς καταλαβαίνεις πολύ καλά τι γίνεται εδώ. Εδώ μέσα δεν κρατούνται ούτε πορτοφολάδες, ούτε καταχραστές. Εδώ μέσα βρίσκονται δολοφόνοι, ακόμη και κατά συρροή. Πολλοί απ' αυτούς υποφέρουν από ψυχικές νόσους που χρήζουν υποστήριξης. Εμείς τους βοηθάμε με κατάλληλα φάρμακα και καθημερινές συνεδρίες. Κι όπως ξέρεις είναι συνηθισμένη πρακτική όσων χρειάζονται φάρμακα, να μην τα θέλουν.

ΛΙΛΗ

Και τα καλώδια; Κάτι είπε για καλώδια.

NINA *(παίρνοντας απαλά τη Λίλη και οδηγώντας την σε μια χαμηλή πολυθρόνα)*

Κανένα μυστήριο. Αυτό θα σου δείξω τώρα... Έλα και μετά θα δείξεις τ' αποτελέσματα στον Άγγελο να σου πει πόσο τρελή είσαι... Έλα πλάκα κάνω. Θέλεις να φωνάξουμε τον Άγγελο να σου κάνει την καλωδίωση; Να σου δείξει; Τώρα που μπαίνει συνεδρίες έχει γίνει εξπέρ.

ΛΙΛΗ *(κάνοντας την αδιάφορη, ενώ έχει παραχτεί)*

Όχι, όχι. Δείξε μου εσύ.

NINA *(με φωνή σαν να λέει παραμύθι)*

Επτά μέρες το μήνα, ή σε έκτακτες περιστάσεις, ο κρατούμενος οφείλει να συνδέεται μ' αυτήν εδώ την ιατρική συσκευή, να «καλωδιώνεται», όπως το λέμε. Η συσκευή μετρά εγκεφαλικούς και καρδιακούς παλμούς. Συλλέγονται εκκρίσεις του σώματος και σταγόνες αίμα και γίνονται χημικές αναλύσεις, και επιστημονικές μετρήσεις.

ΛΙΛΗ *(ανασπκώνεται αντιδρώντας)*

Μισό λεπτό, μισό λεπτό για να καταλάβω. Τι θα πει «οφείλουν να συνδέονται»; Κι αν κάποιος δε θέλει;

ΝΙΝΑ *(φέρνοντας το κορμί της Λίλης προς τα πίσω και περνώντας στο χέρι της κάτι σαν πιεσόμετρο)*

Δεν υπάρχει «δε θέλει». Υπέγραψαν πριν έρθουν σ' αυτήν τη φυλακή. Κι αν τους ρωτήσεις, όλοι μα όλοι θα σου πουν πως δε μετάνιωσαν στιγμή που δέχτηκαν να ενταχθούν στο πρόγραμμα.

ΛΙΛΗ *(ανήσυχη)*

Γιατί τα κάνετε όλα αυτά; Ποιος ο στόχος; Γιατί τόσα έξοδα; Δε μπορεί, κάτι αποκομίζετε από όλο αυτό. Κάποιος, κάτι αποκομίζει.

ΝΙΝΑ

Ο άνθρωπος Λίλη. Ο άνθρωπος.

ΛΙΛΗ *(έχει αρχίσει ν' αφήνεται και να χαλαρώνει)*

Ο άνθρωπος ή η περιέργεια της επιστήμης;

ΝΙΝΑ *(συνεχίζοντας σε ύφος που έχει κάτι σχεδόν ερωτικό, ενώ "καλωδιώνει" τη Λίλη)*

Μα χωρίς την περιέργεια της επιστήμης, χωρίς την έμφυτη περιέργεια του ανθρώπου θα ζούσαμε ακόμη στα σπήλαια, δε θα είχαμε ανακαλύψει ούτε τη φωτιά. Μείνε, μείνε εδώ ν' ακούσουμε τους χτύπους της καρδιάς σου και να δούμε αν μας λες την αλήθεια.

ΛΙΛΗ *(έχοντας αφεθεί, μιλά τόσο χαλαρά σαν να αναρωτιέται τι ποτό να πιουν)*

Μήπως, μήπως... αυτό εδώ είναι μια μελέτη για κάτι γενικότερο; Υποθετικά πάντα... τι θα γινόταν αν ολόκληροι πληθυσμοί έμπαιναν κάτω από συνθήκες περιορισμένης ελευθερίας; Πως θα συμβίωσαν χωρίς να αλληλοφαγωθούν; Δεν έχετε περιέργεια; Ή κι ολόκληροι λαοί, γιατί όχι. Υποθετικά πάντα.

NINA *(σαν να λέει ερωτόλογα)*

Α Λίλη, εσύ θεωρείς συνωμοσίας; Είσαι πολύ ευφυής γυναίκα για να υποκύπτεις σε τέτοιες ευκολίες. Να και το παλμογράφημα! Λες αλήθεια! Οι ερωτήσεις σου είναι ειλικρινείς κι εύστοχες και... να δούμε αν έχεις απατήσει τον Άγγελο;

ΛΙΛΗ

Πώς θα το δούμε αυτό;

NINA

Αστείεύομαι βρε!

ΣΚΗΝΗ 8

Καθιστικό Άγγελου-Λίλης. Ο Άγγελος βάζει δυο ποτά για τον εαυτό του και τη Λίλη.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πάω να φέρω τις βαλίτσες απ' το αυτοκίνητο.

ΛΙΛΗ

Έλα κοντά μου, έχω ό,τι χρειάζομαι.

Κάθεται δίπλα στη Λίλη στον καναπέ. Η Λίλη κολλητά στον Άγγελο, γέρνοντας το κεφάλι στο στήθος του. Εκείνος τη φιλάει στο κεφάλι και της λέει:

ΑΓΓΕΛΟΣ

Έχω εξελίξεις. Θέλω να σου πω...

ΛΙΛΗ (φιλώντας τον από το στήθος, στο στομάχι κι ακόμη πιο κάτω, στην κοιλιά, με διάθεση παιχνιδιάρικη)

Πες μου... εγώ θα είμαι εδώ κάτω... αν δε σε πειράζει...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Δε με πειράζει, μόνο που θέλω να μ' ακούς. Πήρα προαγωγή!

ΛΙΛΗ

Μα αυτό πρέπει να το γιορτάσουμε! Συγχαρητήρια αγάπη μου.

Η Λίλη λέγοντας την στάκα, κάνει να ξεκουμπώσει το παντελόνι του Άγγελου.

ΑΓΓΕΛΟΣ (αποτρέποντάς την από το να τον γδύσει, με τρόπο απαλό και διακριτικό)

Όχι, όχι τώρα... Έχω ανάγκη να μιλήσουμε. Το παράδοξο είναι πως ενώ με φτάνουν στα όρια της αντοχής μου, λατρεύω τα συνέδρια του

τομέα. Αισθάνομαι πιο ολοκληρωμένος επιστήμονας. Μέσα στη σύγκριση φαίνεται η αξία μου. Άλλωστε οι Ανώτεροι έχουν μάτια και βλέπουν ποιος δουλεύει και ποιος όχι.

ΛΙΛΗ (μετακινούμενη από το παντελόνι του, κάθετα στη διπλανή πολυθρόνα)

Οι Ανώτεροι ε;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ε ναι, ξέρεις τώρα πως είναι αυτά. Υπάρχει ιεραρχία... Λίλη μ' ακούς; Τι συμβαίνει, γιατί σε νοιώθω απόμακρη;

ΛΙΛΗ

Δεν είμαι απόμακρη.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Είσαι, σε ξέρω καλά.

ΛΙΛΗ

Όχι, δεν με ξέρεις καλά. Πότε πρόλαβες να με μάθεις;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Λίλη. Ο άντρας σου είμαι.

ΛΙΛΗ

Δεν το δείχνεις.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Λίλη μου, σε παρακαλώ...

ΛΙΛΗ

...με φιλάς σαν να είμαστε σαράντα χρόνια παντρεμένοι...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Λίλη καταλαβαίνεις πόσο σημαντική είναι η προαγωγή για μένα;

Καταλαβαίνεις ότι η εξέλιξη μπορεί να με κρατήσει ζωντανό μέσα σ' ετούτη τη μαυρίλα;

ΛΙΛΗ *(με εμφανή πίκρα)*

Υποτίθεται πως εγώ θα μπορούσα να σε κρατήσω ζωντανό μέσα στη μαυρίλα κι ως βρισκόμαστε μόνο σαββατοκύριακα...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μην το λες σα μομφή. Δεν επέλεξα εγώ να βρισκόμαστε σαββατοκύριακα.

ΛΙΛΗ

Έτσι ε; Θες να σου πω γιατί βρισκόμαστε μόνο σαββατοκύριακα; Ή μάλλον, θες να σου πω γιατί με παντρεύτηκες ενώ ήξερες ότι θα βρισκόμαστε μόνο σαββατοκύριακα;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πες μου. Μιας και άρχισες τη συζήτηση, είμαι περιέργος.

ΛΙΛΗ

Τη φήμη μου ερωτεύτηκες, όχι εμένα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Με εκπλήσσεις. Κάποτε έλεγες ότι δε σε έχει αγαπήσει άλλος έτσι.

ΛΙΛΗ

Ναι, κάποτε. Μόλις πριν από δύο χρόνια! Γούσταρες που είμαι διάσημη. Αυτό δε γούσταρες;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Γιατί το κάνεις αυτό;

ΛΙΛΗ

Γιατί δεν είσαι εδώ πια. Είσαι αλλού. Τρίτο Σαββατοκύριακο που

δε μ' αγγίζεις. Γιατί ρε γαμώτο ποτέ μου δεν ήθελα να παντρευτώ και μόλις σε γνώρισα άλλαξα γνώμη και γιατί... εγώ να ξέρεις χέστηκα για την επωνυμία μου και αν εσύ μου το ζητούσες εγώ θα τα παρατούσα όλα και θα ερχόμουν να ζήσω εδώ. Ναι, θα 'ρχόμουν να ζήσω εδώ για σένα, για μας. Να νιώθω την παρουσία σου, να νιώθω ελεύθερη μαζί σου. Μακριά από τις κάμερες και τα μάτια των άλλων.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πώς θα μπορούσα να σου ζητήσω ν' αφήσεις αυτά για τα οποία έχεις παλέψει και να έρθεις εδώ. Από σεβασμό το έκανα Λίλη, μην το γυρνάς εναντίον μου.

Η Λίλη τον χτυπά με τα χέρια της ενώ λέει:

ΛΙΛΗ

Έχεις να μ' αγγίξεις τρεις βδομάδες ρε. Τρεις βδομάδες κι εσύ με φιλάς στο κούτελο και μου μιλάς για την προαγωγή σου. Γαμώτο που είσαι; Τι συμβαίνει; Τι είναι αυτό που σε έχει αλλάξει; Γιατί σ' έχει αλλάξει; Γιατί σ' έχει αλλάξει!

Ξεκολλά από πάνω του και φεύγει. Παίρνει ένα παλτό, το ρίχνει πάνω της και βγαίνει από το σπίτι. Τα φώτα σβήνουν.

ΣΚΗΝΗ 9

Τα φώτα ανάβουν ξανά στον ήρεμο φωτισμό της «Αίθουσας ελέγχου». Στη νυχτερινή βάρδια ο Άγγελος, ο Τζίμης, η Τσακίρη. Ξαφνικά, η Τσακίρη τινάζεται στο κάθισμά της, απευθυνόμενη προς τον Άγγελο.

ΤΣΑΚΙΡΗ *(αγχωμένη)*

Κάτι γίνεται στο κελί 46, κάποιος πάει ν' αυτοκτονήσει.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(πλησιάζοντας την Τσακίρη)*

Τζίμη, πήγαινε κι εσύ στο 46.

ΤΖΙΜΗΣ

Ο ένας βρίσκεται στην τουαλέτα. Ο άλλος κοιμάται.

ΤΣΑΚΙΡΗ *(με φωνή βιαστική, αγχώδη)*

Βλέπετε; Έχει δέσει το μπατζάκι της φόρμας στο λαιμό, το άλλο στο πόμολο της πόρτας, έχει γονατίσει και τραβάει με δύναμη το κεφάλι προς τα κάτω.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Θεέ μου, πάει να αυτοκτονήσει!

ΤΖΙΜΗΣ

Τι κάνουμε;

ΑΓΓΕΛΟΣ *(σε ένταση, αλλά ψύχραιμος)*

Δεν επεμβαίνουμε. Ο κανονισμός είναι σαφής. Να μη μπει σε κίνδυνο το μυστικό της παρακολούθησης.

ΤΖΙΜΗΣ

Κι αν κάποιος επιτεθεί σε κάποιον;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τζίμη, κόφτο. Οι φύλακες, οι κάμερες στους κοινόχρηστους, οι περιπολίες ελέγχουν την τάξη. Εμείς δεν επεμβαίνουμε. Σαν κανονική φυλακή. Αυτό λέει ο κανονισμός. Πρέπει να τα ξέρουμε αυτά. Πού είναι αυτή τη στιγμή οι φύλακες;

ΤΣΑΚΙΡΗ *(αγχωμένη)*

Βλέπουν «Big Brother», καπνίζουν, ένας απ' αυτούς ρίχνει πασιέντζα. Απ' αυτό το σημείο έχουν περιπολία σε δέκα λεπτά. Θεέ μου, ακόμη προσπαθεί, κάτι πρέπει να κάνουμε. Τώρα! Σε δέκα λεπτά θα είναι αργά.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(ψάχνοντας να βρει μια ασφαλή ιδέα)*

Τι κάνουμε... τι μπορούμε να κάνουμε... Τζίμη, βγάλε το ιστορικό του για σήμερα, χθες, προχθές, τι φάρμακα πήρε, τι υπέρηχους δέχτηκε, πότε είχε καλωδίωση... Κυρία Τσακίρη ανάψτε τα φώτα σε όλο το κελί. Να ξυπνήσει κι ο άλλος. Αυτό μόνο μπορούμε να κάνουμε.

ΤΣΑΚΙΡΗ *(κινούμενη βιαστικά για να εκτελέσει την εντολή)*

Σωστά... Κάτι τυχαίο... κάτι που θα μπορούσε να συμβεί έτσι κι αλλιώς... Αυτό μπορεί να τον αποτρέψει.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Στη χειρότερη περίπτωση θα εντεινουμε τους υπέρηχους.

Τον έντονο και αγχωμένο διάλογο διακόπτει το απροσδόκητο γέλιο της Νίνας, ένα γέλιο σχεδόν παρανοϊκό. Η Νίνα φεύγει από την οθόνη της και πλησιάζει τους άλλους στην οθόνη του Άγγελου.

NINA

Χα, χα, χα! Να πάρει και να σπκώσει δεν το πιστεύω. Ο τύπος δεν έχει καθόλου σκοπό να αυτοκτονήσει. Κοιτάξτε να δείτε σε τι πέσαμε.

Σιωπή, απορία, αμηχανία.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τι;

ΝΙΝΑ

Να μην πειράξετε τίποτε. Τσάμπα κόπος. Κοιτάξτε χαμηλά. Κοιτάξτε στα γεννητικά όργανα του κρατούμενου. Ο κρατούμενος αυνανίζεται μάγκες.

ΤΣΑΚΙΡΗ

Τι ακριβώς γίνεται;

ΝΙΝΑ

Δεν έχεις ακούσει περί οργασμού και ασφυξίας...

ΤΣΑΚΙΡΗ

Μα...

ΝΙΝΑ

Ορίστε τελείωσε.

ΤΖΙΜΗΣ

Θεέ και κύριε!

ΝΙΝΑ

Προχωρημένοος!

ΑΓΓΕΛΟΣ *(απευθυνόμενος στο Τζίμη)*

Τζίμη να δούμε στην ψηφιοποίηση τι έχουν καταγράψει οι κάμερες; Κυρία Τσακίρη, να τον βλέπουμε ταυτόχρονα στο τώρα!

ΤΖΙΜΗΣ

Να! Δείτε τι έχει γραφτεί. Κάνω rewind.

ΝΙΝΑ *(μιλάει και περιγράφει αυτό που βλέπει σαν να το ευχαριστιέται)*

Να, ορίστε. Ο κρατούμενος σπκώνεται αθόρυβα, παίρνει τη φόρμα του άλλου και μπαίνει στην τουαλέτα. Να δείτε πώς τη μυρίζει... πώς την τρίβει σ' όλο του το κορμί. Κοιτάξτε έκφρασή. Τζιμν, κάνε zoom στα γεννητικά όργανα. Να! Δείτε αυνανίζεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Έχουμε προίστορία;

ΤΖΙΜΗΣ

Το 46 είναι από τα πλέον ήσυχα.

NINA

Νάτο, φτάσαμε πάλι στο επίμαχο σημείο. Να... Βλέπετε... μένει λίγο αδρανής και μετά αρχίζει να δένει τη φόρμα στο λαιμό του. Κι όσο τραβάει προς τα κάτω για να τον σφίξει η φόρμα στο λαιμό, τόσο πιο γρήγορα το κάνει. Ορίστε φαίνεται ξεκάθαρα... τελειώνει κιόλας. Και καθαρίζει ό,τι έχει λερώσει με χαρτί υγείας. Αηδιστικό... και εμείς είμαστε αναγκασμένοι να το βλέπουμε.

Η Νίνα κάνει με το δάχτυλο της στο στόμα την χαρακτηριστική κίνηση του εμετού. Διακοπή απότομη από τον θόρυβο φλιτζανιού που σπάζει. Το έχει ρίξει η Τσακίρη που κουνάει το κεφάλι του πέρα δώθε σε κατάσταση άρνησης.

ΤΣΑΚΙΡΗ

Δεν έχουμε δικαίωμα να βλέπουμε. Η απώλεια κάθε ιδιωτικής στιγμής ισοδυναμεί με απώλεια ύπαρξης. Χωρίς ιδιωτικές στιγμές δε μπορεί να είμαστε άνθρωποι. Χωρίς μυστικά δε μπορεί να είμαστε άνθρωποι.

NINA

Ενώ σε μια συμβατική φυλακή που κοιμούνται δέκα-δέκα μέσα στα κελιά, υπάρχει σεβασμός ιδιωτικών στιγμών. Για φυλακισμένους μιλάμε. Ποιες ιδιωτικές στιγμές;

ΤΣΑΚΙΡΗ

Δεν ξέρεις τι λες. Αυτοί εδώ βρίσκονται σε πόλεμο χωρίς να το ξέρουν. Τελείως διαφορετικό να πεθάνεις σε καιρό πολέμου, απ' το να πεθάνεις ανυποψίαστος περιμένοντας το λεωφορείο. Η διαφορά του πολέμου από την τρομοκρατία. Κι αυτό που κάνουμε εδώ είναι τρομοκρατία.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Κυρία Τσακίρη, μην το κάνετε αυτό. Δε βοηθάει κανένα. Έχουμε όλοι μεγάλη ένταση.

NINA *(αγνοώντας εντελώς τον Άγγελο)*

Πόλεμος και τρομοκρατία είναι επιβολή και θάνατος. Κι όταν μιλάμε για επιβολή και θάνατο τα μέσα παίζουν ασήμαντο ρόλο.

ΤΣΑΚΙΡΗ

Κουκλάκι, ο μηδενισμός είναι η άμυνα του επιφανειακού ανθρώπου ή του εγκληματία.

NINA

Για να καταλάβω με αποκαλείς επιφανειακή ή εγκληματία;

ΤΣΑΚΙΡΗ *(απευθυνόμενη στον εαυτό της)*

Είναι απαράδεκτο, δεν νομίζω να μπορώ να συνεχίσω.

NINA *(εντείνοντας την αντιπαράθεση)*

Τι λες ρε... Τσακίρη, μετά από ενάμιση χρόνο εδώ μέσα, τώρα μας το λες αυτό. Τώρα που είδες ακατάλληλα δια ανήλικους; Δηλαδή μέχρι τώρα που κοίταζες, τι περίμενες να δεις; Δημοσιοϋπαλληλίκι το πέρασες εδώ μέσα; Παχυλός μισθός κι έτσι; Είσαι επιστήμονας πάνω απ όλα. Άσε τις θεωρίες, κατάγραψε και σκέψου τι μπορεί να σημαίνει επιστημονικά αυτό που είδες. Κάνε τη δουλειά σου με λίγα λόγια. Εν μέσω επίθεσης του εχθρού εσύ θυμάσαι ότι είσαι εναντίον του πολέμου; Θες να μας τρελάνεις όλους μας. Άντε και γαμήσου... δε γουστάρω να συζητάω μαζί σου...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Νίνα, σε παρακαλώ μη γίνεσαι τόσο επιθετική... το όλο θέμα ξεκίνησε απ' το πουθενά... τι στην οργή πάθατε;

ΤΣΑΚΙΡΗ

Χάνουμε κάθε αναστολή, γινόμαστε κανίβαλοι, τρεφόμαστε απ' τον εξευτελισμό του άλλου, αυτό πάθαμε. Δεν είναι ιατρική αυτό που κάνουμε, αρνούμαι να παίρνω μέρος σε τέτοιο παραλογισμό, για μένα οι σκηνές που όλοι σας μοιάζετε να απολαμβάνετε είναι σφαίρες στο κρανίο...

NINA

Δεν είσαι άξια να κάνεις κήρυγμα.

ΤΣΑΚΙΡΗ

Αναρωτιέμαι γιατί σ' αυτό το κωλομέρος μας υποβάλλουν σε τούτο το μαρτύριο...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Σας παρακαλώ, γυρίστε στις θέσεις σας.

ΤΣΑΚΙΡΗ *(υστερική πια και δείχνοντας στην οθόνη το κελί 46)*

Μην κάνεις αυτό που δεν θέλεις να σου κάνουν, πόσο πιο στοιχειώδες απ' αυτό. Ποιος από δω μέσα θα ήθελε να είναι στη θέση του...

NINA

Εμείς δεν είμαστε εγκληματίες αυτή είναι η μεγάλη διαφορά ... όλα τα άλλα είναι μαλακίες...

ΤΖΙΜΗΣ *(μισο-ειρωνικά στον Άγγελο)*

Κάτι πρέπει να λέει ο κανονισμός για τέτοιες στιγμές!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Με ειρωνεύεσαι βρε μαλάκα...

ΤΣΑΚΙΡΗ *(προς τη Νίνα)*

Θα 'θελες να σε παρακολουθούν ενώ αυνανίζεσαι;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Σας παρακαλώ. Ηρεμία. Κυρία Τσακίρη, γιατί δεν πάτε μέχρι το κυλικείο να ηρεμήσετε και να επιστρέψετε αργότερα...

ΤΣΑΚΙΡΗ *(με εμφανή ένταση)*

Να ηρεμήσω. Πώς μπορώ να ηρεμήσω συνάδελφε; Εσείς είστε ήρεμος; Εννοώ μέσα σας είστε ήρεμος;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Κυρία Τσακίρη είμαι αρχηγός βάρδιας και φοβάμαι ότι πρέπει να εφαρμόσω τον κανονισμό.

ΤΖΙΜΗΣ *(ειρωνικά αυτή τη φορά)*

Α! Ωστε τον ξέρεις τον κανονισμό!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Αν δε συμμορφωθείτε θ' αναγκαστώ να το αναφέρω στο βιβλίο συμβάντων, να σας αποπέμψω από την αίθουσα και να σας παραπέμψω στο πειθαρχικό.

ΤΖΙΜΗΣ *(δεικτικά)*

“Παραπέμψω”... “Αποπέμψω”.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(στο Τζίμη)*

Σκάσε.

ΤΣΑΚΙΡΗ

Κάντε ό,τι νομίζετε. Φεύγω έτσι κι αλλιώς.

ΣΚΗΝΗ 10

Στο διαμέρισμα της Νίνας. Καθιστικό. Ο Άγγελος μιλά στο τηλέφωνο.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Προέκυψε έκτακτη σύσκεψη. Δεν νομίζω να αργήσω. Έλα σε φιλώ.

Επιστρέφει στον καναπέ που τον περιμένει η Νίνα.

NINA *(με ύφος απροκάλυπτα προκλητικό)*

Μην μπουνε ιδέες στη γυναίκα σου...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Υπάρχει εμπιστοσύνη μεταξύ μας...

NINA *(χωρίς κανένα δισταγμό)*

Πώς είναι να γαμάει κανείς μια διάσημη;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Νίνα, ειλικρινά δεν θέλω να μιλήσω για τη Λίλη απόψε. Γιατί με κάλεσες;

NINA

Ξέρεις πολύ καλά. Για κάτι που θέλεις κι εσύ.

Σβήνουν τα φώτα.

Ανάβουν τα φώτα. Το ζευγάρι σε ερωτική περιπτυξη. Σβήνουν τα φώτα.

Ανάβουν τα φώτα. Το ζευγάρι σε ερωτική επαφή. Σβήνουν τα φώτα.

Αυτό γίνεται τρεις φορές. Σε κάθε φωτεινή στιγμή βλέπουμε το ζευγάρι Άγγελου-Νίνας σε διαφορετική ερωτική στάση. Τα φώτα χαμηλώνουν, ο Άγγελος κάθεται στο μπροστινό μέρος της σκηνής.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Για τις επόμενες οκτώ μέρες το κάνω μαζί της ασταμάτητα εκπληρώνοντας τις πιο ακαλίνωτες φαντασιώσεις μου. Ξαφνικά η μόνη μου επιθυμία είναι να τη γαμάω. Δεν δίνω δεκάρα για τη δουλειά. Δε δίνω δεκάρα για τις βάρδιες και την εξέλιξη μου, όλα μου φαίνονται βαρετά, ανούσια, ακόμη και ο μεγάλος μου πόθος, οι συνεδρίες, τώρα πια που συμμετέχω, μου φαίνονται φτιαχτές, ένα κατασκευάσμα τσαρλατάνων. Οι κρατούμενοι με απδιάζουν. Φυσικά δεν λέω τις σκέψεις μου στη Νίνα. Δεν υπάρχει λόγος να αποκτήσει μεγαλύτερη εξουσία πάνω μου. Όσο για τη Λίλη; Δε δίνω δεκάρα.

Ο Άγγελος επιστρέφει στη Νίνα.

NINA

Σ' άρεσε;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τρελάθηκα

NINA

Στη βάρδια σ' άρεσε;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πέθανα, αλλά δε θέλω να ξαναγίνει εκεί.

NINA *(με νάζι)*

Οκ. Θα ξαναγίνει εδώ.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Δεν μπορώ άλλο. Δεν είμαι ρομπότ.

NINA

Εκτός κι αν πάρεις κάποιο βοήθημα.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(έκπληκτος)*

Τι βοήθημα;

NINA

Κάτι που θα σ' ανεβάσει στα ύψη. Θα σε εκτοξεύσει.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πάλι δε σε καταλαβαίνω. Μίλα καθαρά. Είναι κάτι που θέλεις να κάνω... Τι θέλεις μωρό μου... Τι θέλεις, να σου το κάνω...

NINA *(δείχνοντάς του κάτι χάπια)*

Βρήκα αυτά και θέλω να τα πάρουμε.

ΑΓΓΕΛΟΣ *(τραβιέται προς τα πίσω)*

Τι είναι αυτά; Χάπια;

NINA *(τρίβοντας το κορμί της πάνω στο δικό του)*

Χάπια, ναι! Δηλαδή... χημεία! Ο ανθρώπινος οργανισμός χημεία είναι.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Θ' αστειεύεσαι Νίνα. Ψυχίατροι είμαστε.

NINA

Όπως θες, εγώ όμως θα πάρω αν δεν σε πειράζει.

Παίρνει ένα χάπι και αρχίζει να τον καϊδεύει. Τα φώτα σβήνουν. Ο Άγγελος στην άκρη της σκηνής. Μιλάει απευθυνόμενος κάπου προς τους θεατές.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τελικά ανταποκρίθηκα στην επιθυμία της Νίνας. Τις επόμενες μέρες με εισάγει στις ουσίες. Ρωτώ τη Νίνα για τη χημική σύνθεση, δεν έχει ιδέα. Ή λέει πως δεν έχει ιδέα. Μου λέει πως από μέρα σε μέρα με την επικύρωση της προαγωγής θα ενημερωθώ από τους γιατρούς των συ-

νεδριών. Τι ακριβώς είναι, πότε τα δίνουν, σε τι δοσολογία... Για ποιους σκοπούς δεν ξέρω. Το βρίσκω εξαιρετικά επιπόλαιο για ψυχίατρο να μην ξέρει, παρόλα αυτά τα παίρνω. Τρελαίνομαι, έχω τους ωραιότερους οργανμούς της ζωής μου. Ή έτσι νομίζω.

Ο Άγγελος επιστρέφει στη Νίνα. Η Νίνα ανοίγει την τσάντα της και βγάζει μια μικρή ψηφιακή κάμερα.

NINA

Θα μας βιντεοσκοπήσω την ώρα που το κάνουμε.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Νίνα έχεις τρελαθεί τελείως;

NINA

Έλα μωρό μου, το θέλω πολύ. Θέλω να με πάρεις τώρα και η κάμερα να σε καταγράψει. Θέλω να δω πώς ενεργείς όταν ξέρεις ότι καταγράφεται.

Η Νίνα αρχίζει να κινείται προκλητικά.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Με χαλάει και μόνο που το λες. Η σκέψη να με βλέπουν στις ιδιωτικές μου στιγμές με απωθεί. Τι είμαστε; Κρατούμενοι που παίρνουν μέρος σε Big Brother; Πειραματόζωα είμαστε;

NINA

Μη συγκρίνεις τους δικούς μας εκλεπτυσμένους εγκεφάλους με τα μυαλά των κρατούμενων. Ο άνθρωπος από ένα επίπεδο και κάτω μπορεί να γίνει πειραματόζωο.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Γιατί ρε Νίνα όταν εμείς καυλώνουμε σε τι διαφέρουμε;

NINA

Μα έλα... έλα να μας βιντεοσκοπήσουμε και θα δεις τη διαφορά. Εγώ έχω δει τον εαυτό μου πολλές φορές. Απ' όπου και να με τραβήξεις, όποια στιγμή και να με τραβήξεις είμαι υπέροχη. Γι αυτό με φτιάχνει αφάνταστα η αίσθηση ότι με βλέπουν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τα πιστεύεις τώρα αυτά που λες;

NINA

Φυσικά. Και θα σου το αποδείξω αμέσως.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Είπα όχι.

Ο Άγγελος αρπάζει την κάμερα και την πετάει στο πάτωμα. Ο Άγγελος στην άκρη της σκηνής. Μιλάει απευθυνόμενος κάπου προς τους θεατές.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μετά απ' αυτό η Νίνα εξαφανίστηκε. Από παντού. Την ψάχνω, στην αρχή διακριτικά. Καθώς οι μέρες περνούν μετά βίας κρατιέμαι και δεν ξεπερνάω τα όρια της ευπρέπειας. Κάθε μέρα που περνάει αισθάνομαι και χειρότερα. Καταρρέω. Παρακολουθώ τις κυριακάτικες συνεντεύξεις των κρατούμενων με τις συντρόφους τους, πηγαίνω στην τουαλέτα κι αυνανίζομαι ένοχα και βιαστικά. Έχω πλήρη επίγνωση του φρικαλέου της πράξης μου...

ΣΚΗΝΗ 11

Διαμέρισμα Άγγελου-Λίλης. Βράδυ. Έξω βρέχει. Πολύ γρήγορα η βροχή εξελίσσεται σε καταιγίδα. Έξω πια λυσομανάει. Η Λίλη κάθεται στο τραπέζι.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Θέλω να μου υποσχεθείς ότι θα μ' ακούσεις προσεκτικά. Δε σου ζητώ να με καταλάβεις γιατί αυτά που θα σου πω πως θα το κάνουν δύσκολο.

ΛΙΛΗ

Τι εννοείς; Δεν καταλαβαίνω... τι εννοείς;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Είχες δίκιο. Ήμουν αλλού. Θέλω να σου εξομολογηθώ πού ήμουν.

Ξαφνικά τα φώτα τρεμοπαίζουν.

ΛΙΛΗ

Γαμώ το! Όχι πάλι, όχι τώρα...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Έχει να κάνει με τη Νίνα.

Τελείως αναπάντεχα οι κινήσεις της γίνονται σπασμωδικές. Σαν κάτι να την καίει βγάζει σπασμωδικά ένα-ένα τα ρούχα της και τα πετάει στο πάτωμα. Η Λίλη σε κατάσταση παράκρουσης.

ΛΙΛΗ

Ζαλιζομαι... διψάω...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τέλειωσε αγάπη μου, τέλειωσε... Έφυγε, δεν υπάρχει πια στη ζωή μας.

ΛΙΛΗ

Νερό, θέλω νερό, πολύ νερό. Άγγελε διψάω! Άγγελε καίγομαι! Νερό, νερό, να πιω, να κολυμπήσω. Θάλασσα ολόκληρη θέλω, θάλασσα!!! Να με πάτε στη θάλασσα. *(και ουρλιάζοντας πια συγκλονίζοντας περισσότερο τον ήδη συγκλονισμένο Άγγελο)* Νερό!!! Πήγαινε με στο νερό!!! Θέλω να κολυμπήσω σου λέω!!! Θάλασσα, να με πας στη θάλασσα!!! Σε ικετεύω!!!

Ο Άγγελος ταρακουνά τη Λίλη, σαν να μην πιστεύει αυτό που συμβαίνει. Αλλά ταυτόχρονα σαν να συνειδητοποιεί ακριβώς τι συμβαίνει. Κοιτάζει γύρω-γύρω το χώρο του σπιτιού του και ξανά τη Λίλη.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Λίλη; Λίλη μου είσαι καλά;

Η Λίλη τον χτυπά με τα χέρια της, εκείνος τη φέρνει στην είσοδο της πόρτας του σπιτιού τους (άκρη της σκηνής).

ΑΓΓΕΛΟΣ

Νιώθεις καλύτερα τώρα; Νιώθεις καλύτερα;

ΛΙΛΗ

Διψάω, διψάω πολύ, αλλά δεν καίγομαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μείνε εδώ, μείνε εδώ, μην κουνηθείς καθόλου. Φέρνω νερό.

Ο Άγγελος φέρνει μια κανάτα νερό κι ένα ποτήρι στη Λίλη. Πίνει σαν να μην έχει πιει νερό για μέρες.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μην το κουνήσεις από δω. Βγες στον κήπο, μην ξαναμπείς στο σπίτι.

ΛΙΛΗ

Άγγελε τι συμβαίνει; Με τρομάζεις.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μας παρακολουθούν Λίλη, μας παρακολουθούν.

Τα φώτα σβήνουν ξαφνικά από την καταιγίδα. Μέσα στο σκοτάδι, μ' ένα κεριό στο χέρι, ο Άγγελος με απίστευτη ενέργεια και ταχύτητα, σπρώχνει, μετακινεί έπιπλα, τραβάει καλώδια, ένας πανζουρλισμός από ενέργειες. Η Λίλη μπαίνει μέσα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Λίλη βγες έξω, βγες έξω σου λέω.

Η Λίλη μέσα στο χώρο του σπιτιού αρχίζει τις ίδιες σπασμωδικές κινήσεις. Ο Άγγελος με το κεριό στο χέρι ψάχνει το χώρο. Η Λίλη βγαίνει έξω και ρίχνει την κανάτα το νερό πάνω της. Το ρεύμα για λίγο επανέρχεται. Μετά ξανασβήνει. Ακούγονται ήχοι από μετακινήσεις επίπλων και χτυπήματα στους τοίχους. Ακούγονται σοβάδες που πέφτουν.

ΛΙΛΗ

Άγγελε, τρελάθηκες; Θα γκρεμίσεις το σπίτι;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ναι Λίλη, αν χρειαστεί θα γκρεμίσω το σπίτι.

ΛΙΛΗ

Άγγελε, τι έχουμε πάθει; Εγώ παράκρουση... εσύ μανία καταστροφής... να τηλεφωνήσουμε στον Τζίμη; Κάτι μου συμβαίνει. Δεν ξέρω, δεν είμαι καλά.

Ο Άγγελος πηγαίνει προς το μέρος της.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πες μου τι νιώθεις ακριβώς.

ΛΙΛΗ

Δεν μπορώ να το προσδιορίσω Δεν είμαι καλά. Τώρα δηλαδή νιώθω καλύτερα, αλλά...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Λίλη εδώ έξω, πως νιώθεις τώρα εδώ έξω!

ΛΙΛΗ

Τώρα εδώ έξω είμαι πολύ καλύτερα...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Λίλη, άκουσέ με προσεκτικά. Άκου με. Παρακολουθούμε τους κρατούμενους παντού και πάντα. Αυτό είναι το μεγάλο μυστικό του Π.Σ.Κ.Υ.Α. *(και βλέποντας ότι η Λίλη τον κοιτάζει παραξενεμένη)* Εμείς οι έγκριτοι ψυχίατροι παρακολουθούμε τους κρατούμενους παντού, ακόμη κι όταν χέζουν, ακόμη κι όταν πηδιούνται! Μαζί με τα φάρμακα τους βομβαρδίζουμε με υπέρηχους για να ελέγχουμε τη συμπεριφορά τους! Αυτό κάνουν και σε μας!

ΛΙΛΗ *(σε σοκ)*

Κι εγώ; Εγώ τώρα; Κι εμένα με υπέρηχους; Γιατί; Εσύ; Γιατί όχι εσύ;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Κι εμένα, κι εμένα. Απλώς ο δικός μου οργανισμός δεν αντιδρά. Λίλη, πάμε να φύγουμε. Μας παρακολουθούν, πάμε να φύγουμε. Να η κάμερα που καταγράφει. Σίγουρα υπάρχει και συσκευή υπερήχων. Εσύ είσαι η απόδειξη... Κάνουν σ' εμάς ό,τι κάνουμε στους κρατούμενους. Πάμε να φύγουμε. Πάμε να φύγουμε τώρα.

ΛΙΛΗ

Κάνουν σ' εμάς ό,τι κάνετε εσείς στους κρατούμενους...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τώρα αυτοί ξέρουν ότι ξέρουμε. Πάμε να φύγουμε τώρα!

ΛΙΛΗ

Πειραματόζωα, κι εμείς, κι εκείνοι... πειραματόζωα είμαστε.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Λίλη, φεύγουμε τώρα, να προλάβουμε, να μιλήσουμε... να το σταματήσουμε... αν προλάβουμε θα σωθούμε και θα σώσουμε, έλα καλή μου, τώρα, έλα, πάμε.

ΛΙΛΗ

Όργουελ.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πάμε Λίλη.

ΛΙΛΗ

Όργουελ.

ΑΓΓΕΛΟΣ (επιτακτικά)

Φεύγουμε, τώρα.

Τη σπρώχνει προς το γκαράζ και τη φυγή.

ΣΚΗΝΗ 12

Η Αίθουσα ελέγχου άδεια. Η Νίνα μόνη με πλάτη στο κοινό κοιτάζει τις οθόνες παρακολούθησης. Το νίδεο προβάλει την προηγηθείσα παράκρουση της Λίλης και την ανακάλυψη του Άγγελου. Τη στιγμή της ανακάλυψης, η οθόνη γεμίζει χιόνια. Η Νίνα σπκώννει το τηλέφωνο και αγχωμένη τηλεφωνεί.

ΤΕΛΟΣ

Πέτρο Αλατζά
Παναγιώτη Βενετσανάκο
Νίκο Γαβαλά
Πέγκυ Δαδάκη
Γιώργο Δουατζή
Έφη Καρακώστα
Γιώργο Κάρνο
Ισιδωρε Κιολέογλου
Νικαίτη Κοντούρη
Σοφία Ματζάκου
Λίλη Μελεμέ
Δήμητρα Μπέση
Απόστολε Πάνο
Παναγιώτη Παπανικόλα
Νέλλη Πουλοπούλου
Θέμη Ροδαμίτη
Ναπολέον Ροντογιάννη
Έφη Σουλή
Δανάη Τζήμα
Πέτρο Τσάνο
Γιάννη Φρέρη
Μάρθα Φριτζήλα (και χώρο Baumstrasse)

Σας ευχαριστούμε πολύ!

Το βιβλίο των Ελευθερία Δημητρομανωλάκη και Μιχάλη Σπέγγου «Μπάμπου-
σκα» διορθώθηκε και σελιδοποιήθηκε στα Γιάννενα. Τυπώθηκε σε χίλια αντί-
τυπα στο τυπογραφείο Δεκάλογος για λογαριασμό των βορειοδυτικών εκδόσεων.

Το e-book της Μπάμπουσкас κυκλοφορεί ελεύθερα και δωρεάν, όπως όλα τα βι-
βλία των βορειοδυτικών.